

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 2024 р. №

ПЛАН УПРАВЛІННЯ РІЧКОВИМ БАСЕЙНОМ РІЧОК КРИМУ 2025-2030

План управління річковим басейном річок Криму підготовлено за даними станом до 2013 року.
Після деокупації АР Крим План управління річковим басейном річок Криму має бути переглянутий та
допрацьований після відновлення діяльності відповідних компетентних структур, проведення інвентаризації,
збору та аналізу даних.

ЗМІСТ

1	ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОВЕРХНЕВИХ ТА ПІДЗЕМНИХ ВОД	5
1.1.	Опис річкового басейну	5
1.1.1	Гідрографічне та водогосподарське районування	5
1.1.2	Клімат	5
1.1.3	Рельєф	5
1.1.4	Геологія	5
1.1.5	Гідрогеологія	6
1.1.6	Ґрунти	7
1.1.7	Рослинність	7
1.1.8	Тваринний світ	8
1.1.9	Гідрологічний режим	8
1.1.10	Специфіка річкового басейну	9
1.1.11	Типологія масивів поверхневих вод	12
1.1.12	Референційні умови	13
1.2	Визначення масивів	13
1.2.1	Поверхневі води	13
1.2.2	Підземні води	16
2	ОСНОВНІ АНТРОПОГЕННІ ВПЛИВИ НА КІЛЬКІСНИЙ ТА ЯКІСНИЙ СТАН ПОВЕРХНЕВИХ І ПІДЗЕМНИХ ВОД, У ТОМУ ЧИСЛІ ТОЧКОВИХ ТА ДИФУЗНИХ ДЖЕРЕЛ	26
2.1	Поверхневі води	26
2.1.1	Забруднення органічними речовинами	26
2.1.2	Забруднення біогенними речовинами	26
2.1.3	Забруднення небезпечними речовинами	26
2.1.4	Аварійне забруднення та вплив забруднених територій	26
2.1.5	Гідроморфологічні зміни	26
2.2	Підземні води	27
2.2.1	Забруднення	27
2.2.2	Об'єми/запаси	28
2.2.3	Вплив воєнних дій на стан МПЗВ	28
2.2.4	Оцінка ризику недосягнення «доброго» стану	29
3	ЗОНИ (ТЕРИТОРІЇ), ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ, ТА ЇХ КАРТУВАННЯ	32
3.1	Об'єкти Смарагдової мережі	32
3.2	Зони санітарної охорони	32
3.3	Зони охорони цінних видів водних біоресурсів	33
3.4	Масиви поверхневих/підземних вод, які використовуються для рекреаційних, лікувальних, курортних та оздоровчих цілей, а також води, призначені для купання	18
3.5	Зони, вразливі до (накопичення) нітратів	33
3.6	Уразливі та менш уразливі зони, визначені відповідно до критеріїв, що затверджуються Міндовкілля	34
4	КАРТУВАННЯ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ, РЕЗУЛЬТАТІВ ПРОГРАМ МОНІТОРИНГУ, ЩО ВИКОНУЮТЬСЯ ДЛЯ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД (ЕКОЛОГІЧНИЙ І ХІМІЧНИЙ), ПІДЗЕМНИХ ВОД (ХІМІЧНИЙ І КІЛЬКІСНИЙ), ЗОН (ТЕРИТОРІЇ), ЯКІ	

ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ.....	35
4.1 Поверхневі води.....	35
4.1.1 Система моніторингу.....	35
4.1.2 Гідроморфологічна оцінка / стан.....	35
4.1.3 Оцінка хімічного стану.....	35
4.1.4 Оцінка екологічного стану.....	35
4.1.5 Оцінка екологічного потенціалу.....	35
4.2 Підземні води.....	35
4.2.1 Система моніторингу.....	35
4.2.2 Оцінка хімічного стану / оцінка ризику.....	38
4.2.3 Оцінка за об'ємами / запасами підземних вод.....	38
5 ПЕРЕЛІК ЕКОЛОГІЧНИХ ЦІЛЕЙ ДЛЯ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД, ПІДЗЕМНИХ ВОД І ЗОН (ТЕРИТОРІЙ), ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ, ТА СТРОКИ ЇХ ДОСЯГНЕННЯ (У РАЗІ ПОТРЕБИ ОБҐРУНТУВАННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ МЕНШ ЖОРСТКИХ ЦІЛЕЙ ТА/АБО ПЕРЕНЕСЕННЯ СТРОКІВ ЇХ ДОСЯГНЕННЯ).....	39
5.1 Екологічні цілі для поверхневих вод.....	40
5.2 Екологічні цілі для підземних вод.....	40
6 ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ВОДОКОРИСТУВАННЯ.....	43
7 ОГЛЯД ВИКОНАННЯ ПРОГРАМ АБО ЗАХОДІВ, ВКЛЮЧАЮЧИ ШЛЯХИ ДОСЯГНЕННЯ ВИЗНАЧЕНИХ ЦІЛЕЙ.....	44
8 ПОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПРОГРАМ (ПЛАНІВ) ДЛЯ РАЙОНУ РІЧКОВОГО БАСЕЙНУ ЧИ СУББАСЕЙНУ, ЇХ ЗМІСТ ТА ПРОБЛЕМИ, ЯКІ ПЕРЕДБАЧЕНО РОЗВ'ЯЗАТИ.....	45
9 ЗВІТ ПРО ІНФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ТА ГРОМАДСЬКЕ ОБГОВОРЕННЯ ПРОЕКТУ ПЛАНУ УПРАВЛІННЯ РІЧКОВИМ БАСЕЙНОМ.....	46
10 ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА ВИКОНАННЯ ПЛАНУ УПРАВЛІННЯ РІЧКОВИМ БАСЕЙНОМ.....	48
11 ПОРЯДОК ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПЕРВИННОЇ, ПРО СТАН ПОВЕРХНЕВИХ І ПІДЗЕМНИХ ВОД.....	51

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

ВРД	Водна рамкова директива Європейського Союзу
ВР	Верховна Рада
ГВЕП	головна водно-екологічна проблема
ГЕС	гідроелектростанція
Держводагентство	Державне агентство водних ресурсів України
Держгеонадра	Державна служба геології та надр України
Держекоінспекція	Державна екологічна інспекція України
ДСНС	Державна служба України з надзвичайних ситуацій
ЄС	Європейський Союз
ІЗМПВ	істотно змінений масив поверхневих вод
КМУ	Кабінет Міністрів України
МПВ	масив поверхневих вод
МПЗВ	масив підземних вод
ПУРБ	план управління річковим басейном
РБР	район басейну річки
ШМПВ	штучний масив поверхневих вод

1 ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОВЕРХНЕВИХ ТА ПІДЗЕМНИХ ВОД

1.1. Опис річкового басейну

1.1.1 Гідрографічне та водогосподарське районування

Територія РБР Криму розміщується в межах двох адміністративно-територіальних одиниць України – Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

Площа водозбору річок басейну – 27,2 тис. км². Басейн охоплює 4,6% території України.

Гідрографічна мережа РБР Криму включає 331 річку із площею водозбору більше 10 км² та 19 озер із площею більше 0.5 км².

1.1.2 Клімат

Більша частина РБР Криму входить до помірної кліматичної зони південної атлантико-континентальної кліматичної області. Південний берег Криму розташовується у субтропічній кліматичній зоні і є частиною середземноморської кліматичної області.

Для степової зони Криму характерними є суворі посушливі умови. Річна кількість атмосферних опадів не перевищує 400-500 мм. Зокрема, в теплий період року (квітень - жовтень) цей показник не перевищує 300 мм, а в холодний період (листопад - березень) - 175-200 мм. У Кримських горах величина річного обсягу атмосферних опадів стрімко зростає до 1000-1060 мм, особливо в холодний період, коли випадає до 500-550 мм, майже така ж кількість атмосферних опадів випадає і в теплий період року. На південному узбережжі Криму річна сума атмосферних опадів у середньому не перевищує 600 мм, розподіл між теплим та холодним періодом також є майже однаковим – по 300 мм за кожний період.

Сніговий покрив на південному березі Криму рідко тримається більше 20 діб і в середньому встановлюється на 15 діб. У Кримських горах сніговий покрив утримується протягом 100 діб і поступово зменшується у напрямку на північ, де в степовій зоні узбережжя морів тримається протягом 40 діб. На території степового Криму найбільша кількість в Україні зимових відлиг протягом року – 50-70 діб.

Середньорічна температура повітря в РБР Криму також розподілена нерівномірно, зокрема у гірській частині. На рівнинній території басейну цей показник становить близько 10°C, у горах з висотою середньорічна температура зменшується до 5°C.

1.1.3 Рельєф

РБР Криму розташовується на Кримському півострові України. Рельєф місцевості вкрай неодноманітний. Північна частина характеризується рівнинним рельєфом, який представлений Присиваською низовиною на північному сході, Північнокримською низовиною на півночі, Тарханкутською височиною на заході (Тарханкутський півострів).

Південніше злиття річок Салгир та Зуя розташована територія Кримського гірського краю, де рельєф місцевості стрімко змінюється з височинного на гірський. На півдні басейну розташовані Кримські гори з найвищою абсолютною відміткою 1545 метрів (гора Роман-Кош). Пересічні відмітки рівнинної частини території становлять 130-180 метрів.

Відмітки низькогірної та середньогірної частини басейну коливаються в межах 550-950 метрів.

1.1.4 Геологія

Територія Криму розташована в зоні зчленування крупних геологічних структур –

Причорноморської западини (Південно-Української моноклінали), Скіфської епіорогенної зони (Скіфської плити) та зони Альпійської геосинклінальної складчастої області.

Крайня північна частина півострова розташована в межах Причорноморської западини, яка охоплює область поширення осадових товщ, що перекривають фундамент південної окраїни Східно-Європейської платформи. Південна межа проводиться по регіональному порушенню (Головному Азовському розлому), що є одночасно північною межею Скіфської епіорогенної зони. За стратиграфічною повнотою та потужністю розрізу осадового чохла тут поширені відклади від крейди до антропогену, потужність яких зростає у північному напрямку до 6-7 кілометрів в районі Сиваша.

Скіфська епіорогенна зона витягнута субширотно і більшою частиною прихована під водами Чорного та Азовського морів. На суходолі вона охоплює Рівнинний Крим.

Фундамент Скіфської епіорогенної зони складений зеленосланцевим комплексом протерозою і на більшій частині перекритий різновіковими осадовими товщами чохла. На цій частині виділяються:

- Центральнокримське підняття (у центральній та південно-західній частині Рівнинного Криму), що характеризується відносно неглибоким заляганням фундаменту, перекритого малопотужним чохлам крейдових еоценових відкладів, місцями еродованих у домайкопський час і неузгоджено перекритих майкопськими або ж надмайкопськими відкладами. Глибина залягання складчастого фундаменту змінюється від 100 м (у межах Сімферопольського підняття) до 2 000 – 2 500 м.
- Каркінітський прогин (у північній частині Рівнинного Криму, Присивашся). Його північна межа певною мірою умовно проводиться північніше берегової лінії Каркінітської затоки. Прогин являє собою субширотну депресію, заповнену потужною товщею нижньокрейдових теригенно-глинистих, верхньокрейдових, еоценових глинисто-карбонатних, олігоцен-міоценових глинисто-теригенних та міоцен-пліоценових карбонатно-глинистих утворень.
- Індольський прогин (на сході). В Криму у суходільній частині розташоване лише його центриклінальне замикання, тоді як більша частина прогину знаходиться під водами Азовського моря. Прогин сформований крейдовими та палеогеновими утвореннями, перекритими дуже потужними відкладами майкопської серії та надмайкопського комплексу. У південній частині прогину в будові майкопських та надмайкопських відкладів значна роль належить глиняним криптодіапірам та діапірам, ускладненим вдавленими синкліналами.

На півдні Скіфська епіорогенна зона межує з Кримсько-Керченськими альпідами.

Кримський ороген займає південну частину Кримського півострова і є альпійською покривно-складчастою інтенсивно дислокованою спорудою. У її будові беруть участь два покриви, сформовані на рубежі альбу та сеноману. Нижній складений метаморфічними глинистими сланцями і пісковиками верхнього тріасу й нижньої та середньої юри і ефузивними гірськими середньоюрськими породами. У верхній частині знаходяться відклади верхньої юри і нижньої крейди, що складаються з пісковиків, глин, вапняків та мергелів. Покриви перекриті чохлам, найдавнішим елементом якого є сеноманські утворення, які стратиграфічно вгору нарощуються практично безперервним розрізом турон-маастрихтських, палеоцен-еоценових відкладів.

1.1.5 Гідрогеологія

У межах Кримського півострова виділяються два гідрогеологічні регіони: Причорноморський артезіанський басейн і Гідрогеологічна складчаста область Гірського Криму.

Причорноморський артезіанський басейн розміщений у степовій частині Кримського півострова, яка розташована на північ від Гірського Криму. Гідрогеологічні умови складні внаслідок різноманітності та невтриманості поширення водоносних горизонтів і слабопроникних порід, фаціальної мінливості літологічного складу водовмісних відкладів, строкатості якісного складу підземних вод. Основними в рівнинній частині є водоносні горизонти у міоценових і пліоцен-четвертинних відкладах, у передгірській частині – у палеогенових відкладах. Регіон належить до зони недостатньої живлення підземних вод. Зона активного водообміну збільшується з півночі на південь від 50 до 300 м.

Гідрогеологічна складчаста область Гірського Криму розташована в південній частині Кримського півострова і приурочена до мегантиклінорю Гірського Криму, охоплюючи його гірську частину. Гідрогеологічні умови регіону досить складні, що обумовлено складчастим характером геологічного розрізу та й широким розвитком карстових зон, які активно дренують верхню товщу порід та посилюють підземний стік. До основних належать водоносні горизонти у четвертинних відкладах, а також у відкладах крейди і юри. Значна дренаваність, слабка тріщинуватість, малі площі розвитку водоносних порід при невеликій кількості опадів та значному випаровуванні, не сприяють накопиченню значних ресурсів підземних вод.

1.1.6 Ґрунти

В посушливих умовах в лісостеповій частині Гірського Криму зустрічаються, в основному, чорноземи з вмістом гумусу 3-4%, та сірі лісостепові малопотужні щербенисті ґрунти, а також буроземи. У передгір'ях поширені чорноземи, південно-карбонатні та дерново-карбонатні ґрунти. Під широколистяними лісами, в умовах достатнього зволоження, сформувались бурі гірсько-лісові ґрунти з вмістом гумусу 4-5%, вони придатні для садівництва, виноградарства, посівів тютюну, кормових трав.

Вони утворилися в умовах вологого, помірно-теплого клімату, промислового типу водного режиму під хвойно-широколистяними лісами. Ґрунтоутворюючі породи: суглинки, глинисті елювіально- делювіальні відклади.

Фізико-географічні фактори сприяють швидкому розкладанню первинних і утворенню вторинних мінералів. У цих ґрунтах добре виражений процес оглинення. Процес опідзолювання виражений слабо, або зовсім не спостерігається. Профіль бурих лісових ґрунтів мало диференціюється на генетичні горизонти.

На яйлах поширені гірсько-лучні чорноземовидні ґрунти і гірські чорноземи, які містять 16-20% гумусу. Під субтропічними середземноморськими сухими лісами та чагарниками, трав'янистою рослинністю на продуктах вивітрювання глинистих сланців і вапняків, утворилися коричневі ґрунти (7-10% гумусу). Вони придатні для вирощування винограду, тютюну, ефіроолійних та плодкових культур.

Південні схили Головної гряди Кримських гір, що круто обриваються до Чорного моря, вкриті коричневими і коричнево-червоними ґрунтами.

Вміст гумусу в них становить 3-3,5%. На породах червоного кольору ґрунти отримують червоно-коричневе забарвлення. Всі вони дуже змінені внаслідок господарської діяльності.

1.1.7 Рослинність

Південний берег Криму і Кримські гори належать до Середземноморської області, Бореального царства Галарктичного Флористинного Царства і мають характерну для названого району рослинність.

У Кримських горах росте особливо багато ендемічних, рідкісних і зникаючих видів рослин. У порівнянні з іншими територіями України, в Кримських горах, як і в Карпатах, лісистість є досить високою.

Лісами – кримська сосна, бук, дуб та інші – вкрито біля 336 гектарів, вони займають біля 10% усієї площі. В них нараховуються біля 2200 видів рослин, близько 10% з них – ендеміти (клен Стевена, глід Пояркової).

Незважаючи на те, що лісові масиви та лісосмуги в Кримських горах виконують важливі ґрунто- захисні функції, вони часто створюються безсистемно; за ними переважно не забезпечується належного догляду.

Схили Кримських гір вкриті дубовими, буковими та сосновими лісами. Яйла, тобто нагір'я – безлісі, вони вкриті лучно-степовою рослинністю, що чергується з оголеними вапняками. Передгірська частина Кримських гір вкрита лісостеповою рослинністю.

Як бачимо, у Кримських горах спостерігається висотка поясність рослинного покриву. Цей набір висотних поясів рослинності, як і ґрунтів, залежить від абсолютної висоти гір, експозиції схилів, їх положення відносно пори природних зон.

В передгірській частині, на висоті до 600 метрів, спостерігається лісостепова рослинність (типчак, ковила, пирій, стокolos, півонія, чебрець, горицвіт, таволга), а на висоті 600-1000 метрів розташовується зона широколистих лісів.

На південному схилі, на висоті до 500 метрів, розвинуті дубово-ялицеві ліси, а на висоті 500-900 метрів вони змінюються поясом сосни Кримської і дуба. Вище розташовується пояс букових лісів. Нагір'я Кримських гір - безлісі: це високогірні луки.

На Південному березі Крику розвинута субтропічна рослинність, тут, в напівсухих субтропіках розвинулись ліси з дуба пухнастого, сосни Кримської і піцундської, дикої фісташки, деревного ялівцю, колючі чагарники шибляку. Природна рослинність вологих субтропіків представлена широколистими лісами (дуб, граб, бук, каштан, вільха) реліктами (дзелква, лапина, тис).

На Південному березі півострова багато рослин акліматизуватися. Це – кипариси, пальми, цитру- сові, чай, могилина, інжир, магнолія, евкаліпти, лавр, кедр.

Флора Кримських гір є досить своєрідною. З них 2200 видів припадає на Гірський Крим, у тому числі 1500 видів – на Південний берег Криму. Для цієї фізико-географічної області характерні види рослин, які ростуть на Балканах, Кавказі, у Малій Азії, що свідчить про минулу єдність східно- середземноморської флори.

1.1.8 Тваринний світ

На видовий склад тваринного світу вирішальний вплив мають кліматичні умови, які відрізняються від клімату прилеглих з півночі степових регіонів.

Тут поширені кримська і скельна ящірки, кримський гекон, леопардовий полоз, дикий кабан, гірський козел, козуля, білка, летючі миші, кам'яна куниця, морські чайки, сивий голуб, південний соловей, чорний гриф.

У гірських лісах Криму поширений благородний олень. У Кримських горах він представлений кримським видом, до 50% поголів'я якого припадає на заповідники. Промисел їх строго лімітований: 1,5-2 тисячі голів на рік. У лісах крім названих тварин багато полівок, мишей, землерийок, а також лісових птахів – глухарів, рябчиків, тетеревів.

1.1.9 Гідрологічний режим

Враховуючи велику різноманітність у фізико-географічних умовах формування водного стоку в РБР Криму, виділяються чотири гідрологічні райони: район Південного берегу, район західної частини північного схилу, район східної частини північного схилу та район Степового Криму.

У водному режимі річок зазначеного регіону виділяється два періоди: перший – з грудня по

квітень, який відзначається найбільшою водністю, найвищими рівнями води та частими паводками, які формуються у результаті частих відлиг, що супроводжуються випадінням рідких атмосферних опадів; другий – з травня по листопад, який відрізняється низькою меженню (навіть до пересихання), яка може перериватися короткочасними, інтенсивними, іноді навіть катастрофічними підйомами рівнів води від сильних опадів.

Весняне водопілля виділяється слабо за рахунок супроводу дощами. Паводки теплого періоду, як правило, відбуваються в червні - липні. Максимальні річні рівні на річках різноманітних районів відзначаються не одночасно. На річках західної частини північного схилу найвищий дощовий рівень може бути в будь-який місяць у період з грудня по липень, на річках Південного берегу – частіше в зимово-весняний період (грудень - квітень), на річках східної частини північного схилу – навесні (лютий - квітень), на річках та в балках Степового Криму - влітку після сильних опадів.

Підйоми рівнів під час паводків сягають 2-3 метри (іноді 4-6 метрів на річках Бельбек та Чорна). Амплітуда коливання неоднакова для різних районів. Найбільшими амплітудами (4,7-6,7 метра) характеризуються річки західної частини північного схилу (річки Бельбек, Чорна). На водотоках Південного берегу та південно-східної частини Криму (річки Учан-Су, Су-Індол) вони не перевищують 2,8-3 метри, у нижній течії річок Салгир та Біюк-Карасу - сягають 3,4-3,9 метра.

У басейні спостереження за гідрологічним режимом до 2014 року здійснювалися на 34 гідрологічних постах. У зв'язку з тимчасовою окупацією території АР Крим з 2014 року Україна не отримує дані спостережень з гідрологічних постів басейну.

1.1.10 Специфіка річкового басейну

Гірські річки Криму відрізняються від гірських річок Карпат тим, що вони пересихають на тривалий час чи переходять у підземні (карстові) потоки. У Кримських горах паводки характерні протягом зими та весни. В горах частими є водоспади, наявність валунів, серед яких біжить річковий потік. У підніжжях гір ширина долин річок зростає до 1 км і більше. Русла здебільшого є звивистими. Це переважно невеликі річки, ширина яких в межень рідко перевищує 6 – 8 м.

Річки характеризуються найбільшими значеннями водності на верхніх ділянках і значним її зменшенням на середніх та нижніх ділянках. У режимі рівнів річок виділяють два періоди: перший осінньо-весняний (протікає з листопада-грудня по квітень-травень) характеризується підвищеним станом вод та частими паводками, другий (решта проміжку року) вирізняється низьким меженним рівнем та пересиханням.

Басейни у середній та нижній течії (лісостепова та степова передгірні частини Криму) відрізняються незначним розчленуванням, вирівняною поверхнею, наявністю численних замкнутих западин (поди) і типовими степовими ландшафтами.

1.1.11 Типологія масивів поверхневих вод

Типологію МПВ виконано відповідно до Методики визначення масивів поверхневих та підземних вод (далі- Методика), затвердженої наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 14.01.2019 № 4, з метою деталізації гідрографічного районування території України, підготовки програми державного моніторингу вод, а також розроблення та оцінки ефективності виконання плану управління річковим басейном (далі – ПУРБ).

У район басейну річок (далі – РБР) Криму визначені МПВ п'яти категорій поверхневих вод – річки, озера, штучні та істотно змінені масиви поверхневих вод, перехідні та прибережні води.

Для типології та делініяції річок та озер застосовано систему А Директиви 2000/60/ЄС Європейського парламенту та Ради «Про встановлення рамок діяльності Співтовариства в

галузі водної політики» (далі – ВРД) (табл. 1, табл. 2).

Таблиця 1. Дескриптори для річок (система А)

Дескриптори		
Висота водозбору, м	Площа водозбору, км ²	Геологічні породи
<ul style="list-style-type: none"> середньогір'я: понад 800 низькогір'я: 500 – 800 височина: 200 – 500 низовина: < 200 	<ul style="list-style-type: none"> малі: 10 - 100 середні: >100 - 1000 великі: >1 000 - 10 000 дуже великі: > 10 000 	<ul style="list-style-type: none"> вапнякові силікатні органічні

Таблиця 2. Дескриптори для озер (система А)

Дескриптори			
Висота водозбору, м	Середня глибина, м	Площа водного дзеркала, км ²	Геологічні породи
<ul style="list-style-type: none"> височина: 200 – 500 низовина: < 200 	<ul style="list-style-type: none"> мілке: <3 середнє за глибиною: 3 – 15 глибоке: >15 	<ul style="list-style-type: none"> мале: 0,5 – 1 середнє: 1 – 10 велике: 10 – 100 	<ul style="list-style-type: none"> вапнякові силікатні органічні

Для типології МПВ категорії «перехідні води» та «прибережні води» використано систему В ВРД ЄС. Для «перехідних вод» крім екорегіону та солоності, із числа обов'язкових дескрипторів, використовується додатковий показник – походження (табл. 3). Цей показник, як додатковий дескриптор, було включено за прикладом Румунії та Болгарії.

Таблиця 3. Дескриптори для перехідних вод (система В)

Екорегіон	Солоність,‰	Походження
<ul style="list-style-type: none"> Чорне море Азовське море 	<ul style="list-style-type: none"> олігогалінні 0.5 до < 5 мезогалінні 5 до < 18 полігалінні 18 до < 30 евригалінні < 40 	<ul style="list-style-type: none"> узмор'я лимани відкриті лимани закриті

Для «прибережних вод» крім екорегіону, солоності, використовуються додаткові показники – експозиція (захищеність від хвиль та вітру), переважаючий склад донних відкладів (табл. 4).

Таблиця 4. Дескриптори для прибережних вод (система В)

Екорегіон	Солоність,‰	Експозиція	Донні відклади
<ul style="list-style-type: none"> Чорне море Азовське море 	<ul style="list-style-type: none"> опріснені < 0.5 олігогалінні 0.5 до < 5 мезогалінні 5 до < 18 полігалінні 18 до < 30 евригалінні 30 до < 40 	<ul style="list-style-type: none"> захищені (затоки, бухти) відкриті (мисові зони, пряме узбережжя) 	<ul style="list-style-type: none"> глинисто-мулисті мулисто-піщані піщані

РБР Криму знаходиться в межах одного екорегіону – Понтійська провінція (номер 12).

За площею водозбору річки басейну віднесено до малих (з площею водозбору менше 100 км²), середніх (від 100 до 1000 км²) та великих (від 1000 до 10 000 км²) річок.

Відповідно до висоти водозбору річки басейну розташовані на середньогір'ї (більше, ніж 800 м), на низькогір'ї (від 500 до 800 м), на височині (від 200 до 500 м) та на низовині

(менше, ніж 200).

Геологічні породи басейну представлені двома типами: вапнякові (Ca) та силікатні (Si).

Таблиця 5. Типи МПВ категорії «річки»

№	Код типу	Тип
1	UA_R_12_S_3_Ca	мала річка на низькогір'ї в вапнякових породах
2	UA_R_12_S_3_Si	мала річка на низькогір'ї в силікатних породах
3	UA_R_12_S_4_Ca	мала річка на середньогір'ї в вапнякових породах
4	UA_R_12_S_4_Si	мала річка на середньогір'ї в силікатних породах
5	UA_R_12_M_2_C a	середня річка на височині в вапнякових породах
6	UA_R_12_M_2_Si	середня річка на височині в силікатних породах
7	UA_R_12_S_1_Ca	мала річка на низовині в вапнякових породах
8	UA_R_12_S_1_Si	мала річка на низовині в силікатних породах
9	UA_R_12_S_2_Ca	мала річка на височині в вапнякових породах
10	UA_R_12_S_2_Si	мала річка на височині в силікатних породах
11	UA_R_12_M_1_C a	середня річка на низовині в вапнякових породах
12	UA_R_12_M_1_Si	середня річка на низовині в силікатних породах
13	UA_R_12_L_1_Si	велика річка на низовині в силікатних породах

У категорії «озера» визначено 4 типи МПВ (табл. 6).

Таблиця 6. Тип МПВ категорії «озера»

№	Код типу	Тип
1	UA_L_12_S_1_SH_Si	мале озеро на низовині мілке в силікатних породах
2	UA_L_12_M_1_SH_ Ca	середнє озеро на низовині мілке в вапнякових породах
3	UA_L_12_M_1_SH_Si	середнє озеро на низовині мілке в силікатних породах
4	UA_L_12_L_1_SH_Si	велике озеро на низовині мілке в силікатних породах

У категорії «перехідні води» визначено 2 типи МПВ (табл. 7).

Таблиця 7. Типи МПВ категорії «перехідні води»

№	Код типу	Тип
1	UA_TW_M5_H_ C	гіпергалинні закриті лимани
2	UA_TW_M5_H_ O	еврігалинні відкриті лимани

Визначено 10 типів МПВ категорії «прибережні води» (табл. 8)

Таблиця 8. Типи МПВ категорії «прибережні води»

№	Код типу	Тип
1	UA_CW_M5_M_EX_D_C S	Мезогалинні захищені глибокі глинисто-мулисті
2	UA_CW_M5_M_EX_I_S	Мезогалинні захищені середні за глибиною піщані
3	UA_CW_M5_M_EX_I_SS	Мезогалинні захищені середні за глибиною мулисто-піщані
4	UA_CW_M5_M_EX_S_SS	Мезогалинні захищені мілкі мулисто-піщані
5	UA_CW_M5_M_SH_D_C S	Мезогалинні відкриті глибокі глинисто-мулисті
6	UA_CW_M5_M_SH_D_S S	Мезогалинні відкриті глибокі мулисто-піщані
7	UA_CW_M5_M_SH_I_S	Мезогалинні відкриті середні за глибиною піщані
8	UA_CW_M5_M_SH_I_SS	Мезогалинні відкриті середні за глибиною мулисто-піщані
9	UA_CW_M6_M_EX_S_C S	Мезогалинні захищені мілкі глинисто-мулисті

10	UA_CW_M6_M_SH_S_CS	Мезогалинні відкриті мілкі глинисто-мулисті
----	--------------------	---

1.1.12 Референційні умови

В основі оцінки екологічного стану МПВ лежить порівняння біологічних показників (донні макробезхребетні, макрофіти, фітобентос, фітопланктон і риби) з референційними умовами, які характеризують стан МПВ, який не зазнав антропогенного впливу або він є мінімальним.

Референційні умови визначаються на основі даних отриманих з референційних ділянок, шляхом моделювання (прогнозні моделі або методи ретроспективного прогнозування, що враховують історичні, палеогеографічні та інші доступні дані, що забезпечують достатній рівень достовірності величин для референційних умов для кожного типу МПВ) або за допомогою комбінації цих методів чи на основі експертної думки.

Для встановлення референційних значень для біологічних показників на основі даних отриманих з референційних ділянок необхідно встановити такі ділянки для кожного типу МПВ всіх природних категорій. Мережа повинна охоплювати достатню кількість ділянок, щоб забезпечити достатній рівень достовірності та враховувати мінливість значень для показників, що відповідають відмінному екологічному стану даного типу МПВ.

Основні критерії вибору референційних ділянок:

- характеризують стан МПВ без антропогенного впливу або з мінімальним впливом;
- відсутня промисловість чи інтенсивне сільське господарство,
- концентрації специфічних синтетичних забруднюючих речовин дорівнюють нулю або нижчі за межі виявлення,
- відсутні морфологічні зміни,
- водозабір і регулювання стоку спричиняють лише незначні коливання рівнів води і не впливають на якість поверхневих вод,
- рослинність прибережної зони відповідає типу МПВ та географічному положенню,
- відсутні інвазивні види,
- рибальство та аквакультура не впливають на функціонування екосистеми.

Відповідно до п. 2 Розділу VII Методики віднесення масиву поверхневих вод до одного з класів екологічного та хімічного станів масиву поверхневих вод, а також віднесення штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод до одного з класів екологічного потенціалу штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод, затвердженої наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 14 січня 2019 р. № 5, типоспецифічні референційні умови можуть також визначатися на основі наявних референційних ділянок на території інших країн для такого самого типу МПВ або ж шляхом поєднання процедур зазначених вище.

Враховуючи те, що в Україні на даний час референційні умови для всіх типів МПВ не визначені, було запропоновано використати референційні умови, які встановлені для аналогічних або схожих типів у сусідніх країнах ЄС, а саме Словацькій Республіці та Румунії.

Методологія включає чотири гідробіологічні показники (донні макробезхребетні, фітопланктон, фітобентос, макрофіти, відповідно макроводорості і покритонасінні) для чотирьох природних категорій поверхневих вод (річки, озера, перехідні води та прибережні води), які були виділені в Україні.

Екологічні нормативи якості (ЕНЯ) затверджено наказом Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України від 01 квітня 2024 р. № 332 «Про затвердження екологічних нормативів якості води для визначення екологічного стану масиву поверхневих вод та внесення змін до деяких нормативно-правових актів».

У другому циклі ПУРБ необхідно передбачити перегляд референційних умов (у тому числі і для показника «рибна фауна») з використанням даних державного моніторингу вод.

1.2 Визначення масивів

1.2.1 Поверхневі води

У РБР Криму визначення МПВ проводилося на 331 річці та 19 озерах (згідно даних геопорталу «Державний водний кадастр: облік поверхневих водних об'єктів» Державного агентства водних ресурсів України).

У межах РБР Криму визначено 411 МПВ. Визначені МПВ відносяться до таких категорій поверхневих вод: річки, озера, штучні (ШМПВ) та істотно змінені (ІЗМПВ), перехідні води, прибережні води.

Категорія «річки»

Згідно з Методикою визначено 204 МПВ. Кількість визначених МПВ залежно від дескрипторів та типів наведена у таблиці 9 та 10.

Таблиця 9. Розподіл МПВ категорії «річки» за дескрипторами

Дескриптор	Показник	Кількість МПВ
за екорегіоном	Понтійська провінція	204
за площею водозбору	малих (S)	171
	середніх (M)	32
	великих (L)	1
за висотою водозбору	на середньогір'ї	18
	на низькогір'ї	38
	на низовині	78
	на височині	70
за геологічними породами	в силікатних породах	142
	в вапнякових породах	62

Таблиця 10. Розподіл МПВ категорії «річки» за типами

№	Код типу	Тип	Кількість визначених МПВ
1	UA_R_12_S_3_Ca	мала річка на низькогір'ї в вапнякових породах	16
2	UA_R_12_S_3_Si	мала річка на низькогір'ї в силікатних породах	22
3	UA_R_12_S_4_Ca	мала річка на середньогір'ї в вапнякових породах	11
4	UA_R_12_S_4_Si	мала річка на середньогір'ї в силікатних породах	7
5	UA_R_12_M_2_Ca	середня річка на височині в вапнякових породах	1
6	UA_R_12_M_2_Si	середня річка на височині в силікатних породах	10
7	UA_R_12_S_1_Ca	мала річка на низовині в вапнякових породах	11
8	UA_R_12_S_1_Si	мала річка на низовині в силікатних породах	45
9	UA_R_12_S_2_Ca	мала річка на височині в вапнякових породах	19
10	UA_R_12_S_2_Si	мала річка на височині в силікатних породах	40
11	UA_R_12_M_1_Ca	середня річка на низовині в вапнякових породах	4
12	UA_R_12_M_1_Si	середня річка на низовині в силікатних породах	17
13	UA_R_12_L_1_Si	велика річка на низовині в силікатних породах	1

Категорія «озера»

Визначено 19 МПВ (табл. 11) в РБР Криму.

Таблиця 11. МПВ категорії «озера»

№	Код типу	Тип	Кількість визначених МПВ
1	UA_L_12_S_1_SH_Si	мале озеро на низовині мілке в силікатних породах	5
2	UA_L_12_M_1_SH_Ca	середнє озеро на низовині мілке в вапнякових породах	2
3	UA_L_12_M_1_SH_Si	середнє озеро на низовині мілке в силікатних породах	11
4	UA_L_12_L_1_SH_Si	велике озеро на низовині мілке в силікатних породах	1

Категорія «перехідні води»

Визначено 8 МПВ в РБР Криму.

Таблиця 12. Типи МПВ категорії «перехідні води»

№	Код типу	Тип	Кількість визначених МПВ
1	UA_TW_M5_H_C	гіпергалинні закриті лимани	7
2	UA_TW_M5_H_O	еврігалинні відкриті лимани	1

Категорія «прибережні води»

Визначено 13 МПВ в РБР Криму.

Таблиця 13. Типи МПВ категорії «прибережні води»

№	Код типу	Кількість визначених МПВ
1	UA_CW_M5_M_EX_D_CS	1
2	UA_CW_M5_M_EX_I_S	1
3	UA_CW_M5_M_EX_I_SS	2
4	UA_CW_M5_M_EX_S_SS	1
5	UA_CW_M5_M_SH_D_CS	2
6	UA_CW_M5_M_SH_D_SS	1
7	UA_CW_M5_M_SH_I_S	1
8	UA_CW_M5_M_SH_I_SS	2
9	UA_CW_M6_M_EX_S_CS	1
10	UA_CW_M6_M_SH_S_CS	1

Категорія «істотно змінені масиви поверхневих вод»

У басейні визначено 142 ІЗМПВ. Частка ІЗМПВ від загальної кількості МПВ в РБР Криму становить 35%. Основна частина (91 МПВ) віднесені до ІЗМПВ з причини спрямлення. 23 МПВ віднесені до ІЗМПВ з причини зарегульованості.

28 МПВ віднесені до ІЗМПВ з причини поєднання зарегульованості та спрямлення русла (рис.1).

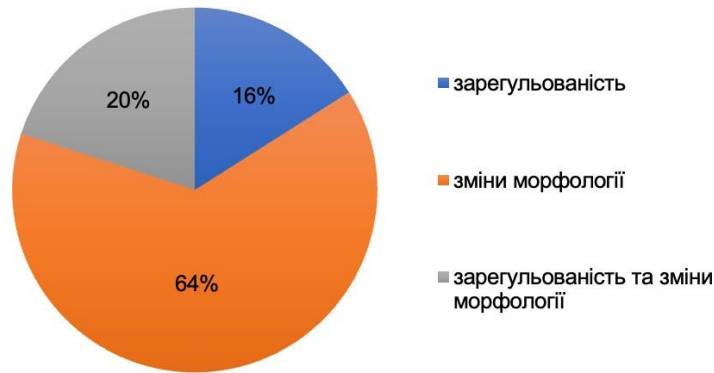

Рисунок 1 Розподіл ІЗМПВ за причинами гідроморфологічних навантажень (%)

Категорія «штучні масиви поверхневих вод».

У басейні річок Криму визначено 25 ШМПВ, серед яких 11 ШМПВ – канали, 14 ШМПВ – наливні водо- сховища та ставки.

Відсотковий розподіл визначених МПВ в РБР Криму за категоріями представлений на рисунку 2.

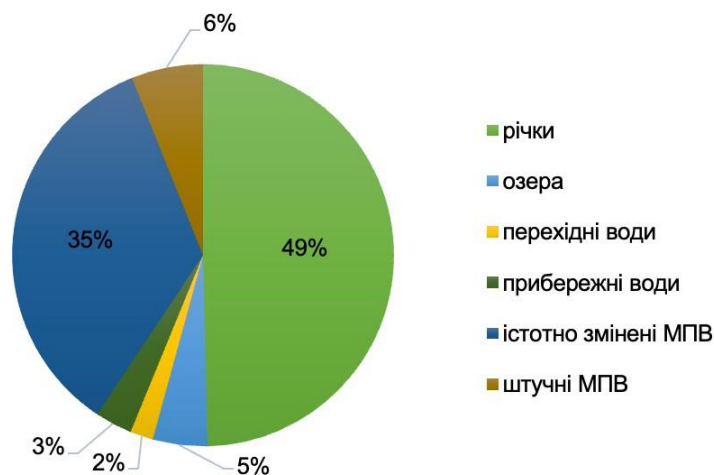

Рисунок 2 Розподіл визначених МПВ за категоріями (%)

Кожному із 411 МПВ, визначеному в РБР Криму, присвоєно унікальний код, який має вигляд:

UA_ M5.7_YYYY

- UA – Україна
- M5.7 – код РБР Криму (згідно з наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 29 березня 2017 р. № 103 «Про затвердження Меж районів річкових басейнів, суббасейнів та водогосподарських ділянок»)
- YYYY – унікальний номер визначеного МПВ в РБР Криму.

Кожен лінійний МПВ (категорії «річки», «штучні або істотно змінені МПВ») має довжину (км). Довжина МПВ в РБР Криму коливається від 0.15 км (UA_ M5.7_0190 – р.Ай-Серез) до 146.4 км (UA_ M5.7_0349 – Північно-Кримський канал).

На рисунку 3 представлений розподіл визначених лінійних МПВ в РБР Криму по довжині.

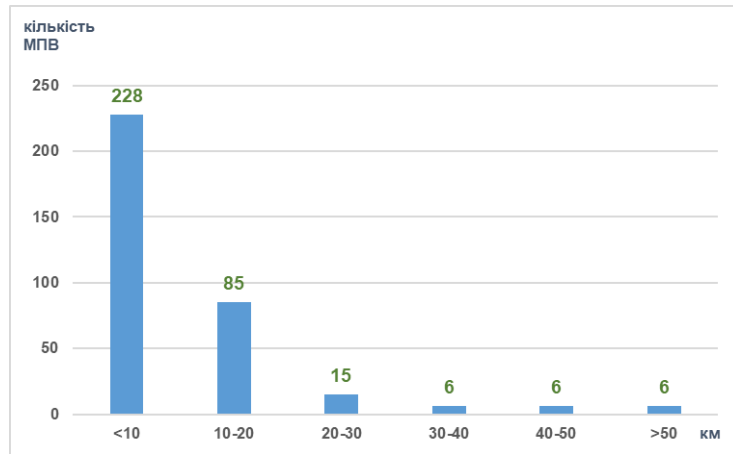

Рисунок 3 Розподіл визначених лінійних МПВ за довжиною

Кожний полігональний МПВ (категорії «озера», «штучні або істотно змінені МПВ», «перехідні води», «прибережні води») має площу (км²). Площа МПВ в РБР Криму коливається від 0,28 км² (UA_M5.7_0142 – Зеленоярське водосховище) до 613.4 км² (UA_M5.7_0417 – прибережні води району басейну річок Криму).

На рисунку 4 представлений розподіл визначених полігональних МПВ в РБР Криму залежно від площі.

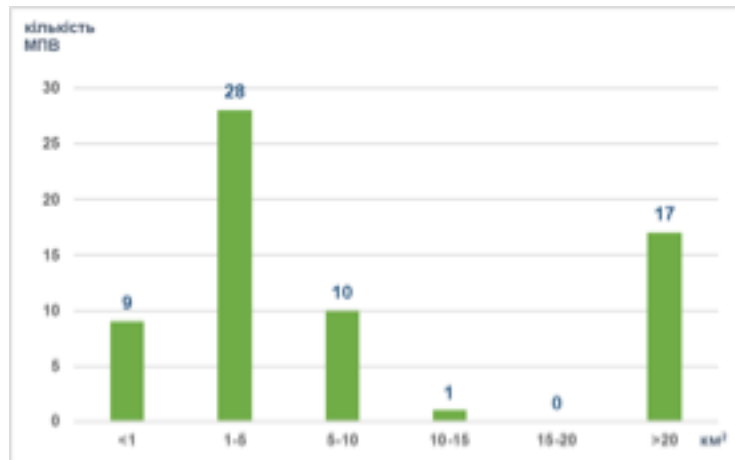

Рисунок 4 Розподіл визначених полігональних МПВ залежно від площі

1.2.2 Підземні води

Визначення МПЗВ виконано відповідно до Методики визначення масивів поверхневих та підземних вод (далі - Методика), затвердженої наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 14 січня 2019 р. № 4.

Визначення МПЗВ включає поділ водоносних горизонтів на менші одиниці, попереднє встановлення меж МПЗВ на основі окремих характеристик та наявних знань щодо гідрогеологічних систем та антропогенного впливу.

Визначення розпочинається із аналізу геологічних карт та даних по свердловинах з метою відокремлення різних гідрогеологічних одиниць у межах водоносного горизонту. Насамперед, приділяється увага тим водоносним комплексам, запаси яких можуть забезпечувати водозабір у більше, ніж 10 м³ на добу.

Спочатку розглядають наймолодші водоносні комплекси. Як правило, межі басейнів поверхневих вод апроксимуються із межами басейнів підземних вод, а потім здійснюється визначення МПЗВ для глибших водоносних комплексів, межі яких виходять за межі басейнів поверхневих вод.

Коди визначих МПЗВ формуються таким чином:

UAM5700N100

- UA – Україна,
- M57 – код басейну річок Криму,
- 0N100 – код МПЗВ, який формується з назви геологічної системи із стратиграфічної шкали кайнозою, мезозою Стратиграфічного кодексу України, + номер.

У басейні річок Криму було виділено 2 безнапірних МПЗВ загальною площею 1 610,7 км². Також, було виділено 8 МПЗВ у напірних водоносних горизонтах (таблиця 14, Карти 7.1, 7.2), загальною площею 22 466,55 км².

Таблиця 14. Масиви підземних вод

№	Код МПЗВ	МПЗВ	Геологічний індекс	Площа МПЗВ км ²
1	UAM5700Q100	МПЗВ у алювіальних неоплейстоцен-голоценових відкладах	aP-H	1080,0
2	UAM570NQ100	МПЗВ у пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоцен-нижньонеоплейстоценових відкладах	N ₂ +a,apE-P ₁	530,7
3	UAM5700N100	МПЗВ у меотичних і понтичних відкладах	(N ₁ m+p)	5179,0
4	UAM5700N200	МПЗВ у середньо-верхньосарматських-меотис-понтичних відкладах	(N ₁ S ₂₊₃ +m+p)	3171,0
5	UAM5700N300	МПЗВ у середньо-верхньосарматських відкладах	(N ₁ S ₂₊₃)	8197,0
6	UAM5700N400	МПЗВ у середньоміоценових відкладах	(N ₁ ²)	3277,0
7	UAM570PG100	МПЗВ у відкладах еоцену	(P ₂)	350,15
8	UAM570PG200	МПЗВ у відкладах палеоцену	(P ₁)	125,1
9	UAM5700K100	МПЗВ у нижньокрейдових відкладах	(K ₁)	922,3
10	UAM5700J100	МПЗВ у відкладах верхньої юри	(J ₃)	1245,0

Крім масивів підземних вод на території Кримського півострова виділені площі, де поширені безводні породи, які не містять підземні води. До них належать: потужна (до 2 000 м і більше) товща щільних майкопських глин з прошарками алевритів і тонких глинистих пісків, що поширені на Керченському півострові; мергелі новопавлівської, кумської та альмінської світ еоцену; мергелі і глини качинської та бахчисарайської світ палеоцен-еоцену; глини нижньої крейди.

Інтрузивні породи, розвинуті в Гірському Криму, у гідрогеологічному відношенні не вивчені і у якості масивів підземних вод не розглядаються. Поширені в Гірському Криму локально-водоносні верхньокрейдові, верхньоюрські-нижньокрейдові, середньоюрські та верхньотріасові-нижньоюрські утворення, що безводні або слабо обводнені переважно у верхній, вивітрілій зоні і по тектонічних порушеннях, також у якості масивів підземних вод

на даному етапі не розглядаються.

МПЗВ у алювіальних неоплейстоцен-голоценових відкладах (UAM5700Q100)

МПЗВ у алювіальних неоплейстоцен-голоценових відкладах (aP-H) приурочений до заплав і перших надзаплавних терас та розповсюджений вузькими смугами у долинах рр. Салгир, Зуя, Бельбек, Кача, Альма, Булганак, Бодрак, Судак, Бельбек та ін. У басейні р. Чорна води цього МПЗВ найбільш розповсюджені у Байдарській, Варнаутській та Інкерманській долинах (рисунок 1.2.2.2). У Гірському і Передгірному Криму водовмісні відклади представлені гальково-гравійно-щебенистим матеріалом із супіщаним або суглинистим наповнювачем потужністю 5-11,8 м. У нижній течії річок гравійно-галькові відклади заміщуються суглинисто-піщанистими; потужність збільшується до 30-40 м.

МПЗВ є першим від поверхні безнапірним водоносним горизонтом. Підстеляється різновіковими відкладами, як водотривкими так і водоносними, що в останньому випадку зумовлює гідравлічний зв'язок із водоносними горизонтами і комплексами, які залягають нижче.

Глибина залягання рівня ґрунтових вод коливається від 0,5-2,4 до 9,4-13,5 м. У нижній течії рр. Бельбек і Чорна, завдяки наявності в покрівлі водотривких порід, води алювіального горизонту стають напірними, величина напору 2,5-7,5 м.

Водозбагаченість горизонту в основному незначна, але збільшується при зростанні потужності і відсортованості галькових відкладів. Питомі дебіти змінюються від 86,4 до 427,6 м³/д.

Коефіцієнти фільтрації різняться в широких межах, 0,01 до 60 м/д, переважають 19,39-25,13 м/д (для річок Судак і Котланах 3,3-123,3 м/д).

За хімічним складом у верхів'ях річок води гідрокарбонатні, хлоридно-гідрокарбонатні кальцієві, натрієво-кальцієві з мінералізацією від 0,4 до 0,7-0,9 г/дм³. При перетині долинами рік еоценових мергелів у складі води починають переважати сульфати. У середній і нижній течії рр. Бельбек і Кача мінералізація води сягає 0,8-1,1 г/дм³, у басейні р. Альма – 1,5-2,3 г/дм³, р. Булганак – 2,0-4,5 г/дм³.

Живлення водоносного горизонту відбувається за рахунок інфільтрації атмосферних опадів, перетоку із водоносних горизонтів і комплексів, що залягають нижче, а також за рахунок зрошувальних вод на меліоративних системах. Розвантаження здійснюється у річкову мережу і Чорне море, у водоносні горизонти та комплекси, що залягають гіпсометрично нижче, а також шляхом випаровування.

Підземні води використовуються для зрошення та господарсько-питного водопостачання (Рівнинний Крим, Кримське Передгір'я, Альминський басейн тощо), для Південного берега – основне джерело водопостачання в долинах рр. Кутлак, Судак, Суук-Су, Карджа-Карагач). Також є основним джерелом централізованого водопостачання м. Севастополь.

Масив підземних вод у пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоцен-нижньонеоплейстоценових відкладах (UAM570NQ100)

МПЗВ у пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоцен-нижньонеоплейстоценових відкладах (N₂-a, aPЕ-Р₁) поширений межах еоплейстоценових терас, складає вододіли у західній частині Альминського басейну, а також розповсюджений на вододілах рр. Кача, Альма, Булганак і Кизил-Ярської балки, в їх нижній течії.

Водовмісними породами є гравійно-галькові утворення з суглинистим наповнювачем, супіски і суглинки, між якими відсутній витриманий водотрив, тому вони утворюють єдиний водоносний горизонт з глибиною залягання від 1,4-9,1 м до 18 м. Води зазначеного горизонту ґрунтові.

Дебіти свердловин становлять 0,12-129,6 м³/д. Питомі дебіти свердловин змінюються від 3,46 до 124,42 м³/д.

Коефіцієнти фільтрації складають 1,0-11,0 м/д.

За хімічним складом води сульфатно-гідрокарбонатні і гідрокарбонатні кальцієві, сульфатні, гідрокарбонатно-сульфатні, вздовж морського узбережжя хлоридні, сульфатно-хлоридні з мінералізацією до 1г/дм³. Води прісні, їх мінералізація не перевищує 0,3-0,8г/дм³, у східній частині інколи збільшується до 1,0-1,6 г/дм³.

Живлення відбувається за рахунок інфільтрації атмосферних опадів і вод зрошення. Напрямок ґрунтового потоку відповідає природним ухилам поверхні і спрямований на північний захід і північний схід. Розвантаження – у вигляді джерел з незначним дебітом на узбережжі Чорного моря, частково шляхом випаровування. У с. Андріївка води цього комплексу використовуються місцевими жителями для господарсько-питних цілей (водовідбір з криниць).

Масив підземних вод у меотичних і понтичних відкладах (UAM5700N100)

МПЗВ у меотичних і понтичних відкладах (N_{1m+p}) широко розповсюджений у північній, північно-східній частинах Кримського півострова, а також у мульдах Керченського півострова.

Водоносними породами є переважно вапняки-черепашники пористі, закарстовані, рідше оолітові, із прошарками мергелю, кварцові і черепашкові піски, пісковики з прошарками глин. Потужність водовмісних відкладів змінюється від 7-25 до 88-110 м, частіше складає 20-57 м.

Нижнім водотривом є нижньомеотичні глини, мергелі і вапняки. На окремих ділянках, де водотривкі відклади нижнього меотису відсутні, води меотичних, понтичних і сарматських відкладів, які залягають нижче, гідравлічно взаємопов'язані. Покрівлею водоносного комплексу є водотривкі верхньопонтичні мергелі, піски і глини верхнього і середнього пліоцену, у межах підняття - четвертинні суглинки.

Глибина залягання МПЗВ від 4-20 до 200-244 м. МПЗВ переважно напірний, максимальні напори приурочені до занурених частин. На ділянках, що прилягають до Новоселівського підняття, напори знижуються, подекуди води стають безнапірними. Величина напору 0-190 м. Рівні підземних вод встановлюються від плюс 0,9-3,4 до 60-65 м.

Коефіцієнт фільтрації понтичних вапняків складає 24 -915 м/д, меотичних - від 15-16 рідше, до 70-266 м/д. У зануреній частині поширення МПЗВ коефіцієнт фільтрації становить 0,009-20 м/д. Водозбагаченість порід різна, що обумовлено неоднорідністю їх літологічного складу, змінами потужності, різним ступенем закарстованості вапняків, умовами живлення й іншими факторами. Питомі дебіти змінюються від 1 до 50 дм³/с, максимальні дебіти (25-60 дм³/с при зниженні на 0,5-1 м) відзначаються у Каркінітському та Індольському прогинах, а також в районі Новоселівського підняття. Висока водозбагаченість обумовлена сильною закарстованістю вапняків і інтенсивним живленням водоносного комплексу за рахунок вод, що надходять з Тарханкутського плато. На ділянках, що прилягають до Тарханкутського плато, питомий дебіт свердловин коливається від 0,05 до 63 дм³/с, максимальні дебіти приурочені до депресій, мінімальні - до підняття.

Мінералізація вод змінюється від 1 до 3 г/дм³, рідше до 4-7 г/дм³. За хімічним складом води гідрокарбонатні, гідрокарбонатно-сульфатні кальцієво-магнієві. Збільшення мінералізації відзначається з південного сходу на північ і північний захід. Зокрема, підвищення мінералізації відзначається у приосьовій частині Каркінітського (Північно-Сиваського) прогину, де у зоні уповільненого водообміну мінералізація збільшується від 1 до 22 г/дм³, води набувають хлоридного натрієвого складу.

Мінералізація вод на Керченському півострові змінюється від 1 до 3 г/дм³, хімічний склад води хлоридний, хлоридно-сульфатний натрієвий.

Рівні підземних вод зазнають сезонних коливань, що складають 0,2-0,7 м. Зі збільшенням глибини залягання підземних вод амплітуда коливання зменшується. Живлення водоносного комплексу на південному борті басейну - у районі Зовнішнього пасма Кримських гір, а також у межах Тарханкутського плато. Основною областю розвантаження є Чорне море і долини рік. Також підземні води МПЗВ активно експлуатуються для водопостачання і зрошення.

МПЗВ у середньо-верхньосарматських, меотичних та понтичних відкладах (UAM5700N200)

Водоносний горизонт у середньо-верхньосарматських меотичних та понтичних відкладах (N₁S₂₊₃+m+p) поширений першим від поверхні у вигляді вузьких смуг уздовж оз. Донузлав, Сасик-Сиваш, Сакське, узбережжя на півдні Тарханкутського півострова, біля оз. Джарилгач, Панське, на півдні Присиваської рівнини, на схід від оз. Бакал до смт Первомайське. На північ від цієї лінії залягає другим та третім від поверхні. При зануренні під молодші за віком відклади водоносний горизонт набуває напірних властивостей.

Водовмісні породи представлені тріщинуватими, пористими, кавернозними вапняками, в нижній частині розрізу - пісками та пісковиками. Загальна потужність товщі 112-173 м. Потужність збільшується з півдня на північ. Нижній водотрив – середньосарматські та конські глини потужністю до 10-30 м. Верхнім водотривом є глини кімерійського регіоарусу потужністю 0,5-22,0 м. На окремих ділянках, де водотривкі глини відсутні, водоносний горизонт гідравлічно пов'язаний із водоносним горизонтом у пліоценових відкладах, що залягає вище.

Глибина залягання рівня підземних вод становить 18-25 м. Напір збільшується у напрямку Каркінітської затоки та Сиваша, де його величина становить 68-86 м. Водозбаченість неоднорідна, змінюється за площею та з глибиною і залежить від складу водовмісних порід. Дебіти свердловин становлять 1296,0-3628,8 м³/д при зниженні рівня до 3 м. Питомі дебіти свердловин, що експлуатують меотичні відклади, змінюються від 176-8 до 6 503 м³/д, сарматські – 146,88-570,24 м³/д. Коефіцієнти фільтрації вапняків понтичного регіоарусу складають 5-915 м/д, сарматського – 3-8 м/д.

Мінералізація води зазвичай не перевищує 1 г/дм³. У напрямку Сиваша мінералізація нижніх шарів зростає до 4 г/дм³, зрідка сягає 17-22 г/дм³. Хімічний тип води гідрокарбонатний, гідрокарбонатно-сульфатний, хлоридно-гідрокарбонатний різного катіонного складу. При зростанні мінералізації хімічний тип води стає хлоридним натрієвим.

Живлення відбувається за рахунок інфільтрації атмосферних опадів, вод зрошення, в зануреній частині - за рахунок перетоку з пліоценового водоносного горизонту. Розвантаження відбувається у Чорне море. МПЗВ є основним експлуатаційним горизонтом на півночі. На ньому зосереджено експлуатаційні водозабори із затвердженими запасами підземних вод.

Масив підземних вод у середньо-верхньосарматських відкладах (UAM5700N300)

МПЗВ у середньо-верхньосарматських відкладах (N₁S₂₊₃) розповсюджений першим від поверхні на периферійних припіднятих частинах, що прилягають до передгірської частини. На решті площі він занурюється під водоносні горизонти і комплекси більш молодих відкладів і стає другим і більше від поверхні. На піднятих крилах Альмінського басейну, біля границь розповсюдження горизонту, середньо-верхньосарматські відклади складені вапняками, в розрізі яких зустрічаються піски, пісковики, глини та конгломерати. Загальна потужність глин в розрізі складає 5–10 м, а водоносного горизонту 10-15 м. В занурених частинах поширення МПЗВ водонасичені породи майже повністю представлені вапняками, потужність горизонту збільшується до 130 м. Глибина залягання горизонту збільшується у

західному напрямку від 3 до 150 м.

Верхнім водотривом горизонту є глини і мергелі меотису, нижнім – глини нижнього сармату.

Питомі дебіти свердловин змінюються у межах 0,03-16416 м³/добу, коефіцієнти фільтрації водонасичених порід – 0,01-228 м/д. Мінералізація води на більшій частині розповсюдження горизонту становить 1,0-1,5 г/дм³. За складом води гідрокарбонатні, гідрокарбонатно-сульфатні, хлоридні кальцієві або кальцієво-натрієві. У прибережних частинах мінералізація збільшується до 10-46,8 г/дм³ і води стають хлоридними натрієвими. Найбільш водонасичені ділянки приурочені до синклінальних структур).

Живлення водоносного горизонту відбувається за рахунок інфільтрації атмосферних опадів і вод зрошення, а також внаслідок перетоку з водоносних горизонтів, що залягають вище, і підживлення з водоносного горизонту середньоміоценових відкладів, що залягає нижче, у місцях депресійних воронки, де рівні середньо-верхньосарматського горизонту нижчі ніж у середньоміоценового. Розвантаження вод горизонту здійснюється в озера, Чорне море, водоносні горизонти, що залягають гіпсометрично нижче, внаслідок водовідбору, а на ділянках з неглибоким заляганням рівнів води, частково – шляхом випаровуванням. Водоносний горизонт є основним експлуатаційним, його природний режим порушений неконтрольованим водовідбором протягом багатьох років. У межах Альмінської западини водоносний горизонт середньо-верхньосарматських відкладів експлуатується низкою централізованих водозаборів, що працюють на ділянках з затвердженими запасами: Іванівським, Чоботарським, Сакським тощо. На ділянці Орлівського водозабору спостерігається підтягування солоних вод з боку моря, що призвело до підвищення мінералізації і практично призупинило роботу водозабору.

МПЗВ у середньоміоценових відкладах (UAM5700N400)

МПЗВ у середньоміоценових відкладах (N₁²) виділяється в передгір'ях Кримських гір, де водовмісні відклади виходять на земну поверхню або залягають на незначній глибині, північніше цей МПЗВ є міжпластовим.

Водовмісними є тріщинуваті вапняки, піски, пісковики потужністю від 6-50 до 60-100 м.

Верхнім водотривом слугують глини нижнього та середнього сармату, нижнім – глини майкопської серії.

Глибина залягання горизонту від 0,6-29 м на межах розповсюдження до 290-650 м у зануреній частині, де води стають напірними (напори складають 75-554,5 м).

Водозбагаченість горизонту мінлива, що пов'язано з різною потужністю і фільтраційними властивостями порід. Питомі дебіти свердловин складають 4,32-67,3 м³/д, у зануреній частині – до 345,6 м³/д. Коефіцієнти фільтрації 0,4-20,56 м/д.

Мінералізація не перевищує 1 г/дм³, за хімічним складом води гідрокарбонатні кальцієві або натрієво-кальцієві, гідрокарбонатно-хлоридні натрієві, хлоридні натрієві. У зануреній частині мінералізація зростає до 3,0 г/дм³ і більше.

На крилах Альмінського басейну, у місцях, де водоносний горизонт дронується глибокими ерозійними врізами річкових долин і балок, фіксуються численні низхідні джерела з дебітом 25,9-43,2 м³/д.

Живлення водоносного горизонту відбувається за рахунок атмосферних опадів у місцях неглибокого залягання водовмісних порід, розвантаження і перетоку води з водоносних горизонтів і комплексів, що залягають гіпсометрично вище. Розвантаження здійснюється у Чорне море, у річкові долини на крилах Альмінського басейну та експлуатаційним водовідбором.

Води горизонту використовуються для питного і господарського водопостачання окремими

свердловинами і централізовано, зокрема, на Білогірському, Аерофлотському, Альмінському родовищах.

Масив підземних вод у відкладах еоцену (UAM570PG100)

МПЗВ у еоценових відкладах (P_2) поширений в межах Причорноморського артезіанського басейну. Від внутрішнього передгірського пасма, де ці відклади відслонюються на денній поверхні, вони занурюються на північ під більш молоді відклади верхнього еоцену і олігоцену.

Водовмісними породами є нумулітові вапняки (на площі Передгірського Криму), що фаціально заміщаються на мергелі і вапняковисті пісковики в північній частині поширення водоносного горизонту.

Потужність водовмісних порід змінюється від 9 до 40 м, збільшуючись на північ до 70 і більше метрів у зануреній частині. Верхнім водотривом у зануреній частині є мергелі верхнього еоцену. Залягають на відкладах палеоцену та верхньої крейди.

Глибина залягання покрівлі змінюється в значних межах. Уздовж південного схилу Внутрішнього передгірського пасма водовмісні закарстовані вапняки виходять на поверхню. До півночі їхня покрівля занурюється на глибину до 22-120 і більше метрів.

На північних схилах Внутрішнього передгірського пасма (в області живлення) води середньоеоценових відкладів безнапірні. Глибина залягання рівня підземних вод також змінюється в значних межах, складаючи 24-33 м у районах, що прилягають до області живлення. Разом із зануренням водовмісних порід на північ зростає напір до 122 м і більше, рівні встановлюються вище поверхні землі

Водозбагаченість порід нерівномірна. В області живлення дебіт низхідних джерел складає 0,1-1,0 $\text{дм}^3/\text{с}$, дебіт свердловин від 0,2 до 0,4 $\text{дм}^3/\text{с}$. При зануренні водовмісних вапняків їхня тріщинуватість згасає, дебіти свердловин змінюються від 0,001 до 0,5 $\text{дм}^3/\text{с}$ при зниженнях відповідно на 60-49 м. У межах Сімферопольського підняття дебіти свердловин коливаються від 0,05 до 3,3 $\text{дм}^3/\text{с}$ при зниженнях на 2,6-2,0 м. Витрати найбільших джерел складають 14-15 $\text{дм}^3/\text{с}$. Коефіцієнти фільтрації становлять 1,8-8,5 м/д.

Хімічний склад вод строкатий. В області живлення води прісні з мінералізацією 0,3-1 $\text{г}/\text{дм}^3$ гідрокарбонатного кальцієво-натрієвого і натрієво-кальцієвого складу. На занурених ділянках мінералізація збільшується, сягаючи 25-35 $\text{г}/\text{дм}^3$, склад води переходить у хлоридний натрієвий.

Живлення МПЗВ здійснюється в районі передгірського пасма, де відклади виходять на денну поверхню або перекриті малопотужним шаром більш молодих відкладів, за рахунок інфільтрації атмосферних опадів. Додаткове живлення відбувається в басейнах рік Альми, Салгира, Чуруксу за рахунок вод алювіальних відкладів. Областями розвантаження є ерозійна мережа, де відзначені виходи низхідних джерел з дебітом 259,2 $\text{м}^3/\text{д}$. Для забезпечення потреб у питній воді м.Сімферополь розвідане родовище Сегада.

Масив підземних вод у відкладах палеоцену (UAM570PG200)

МПЗВ у відкладах палеоцену (P_1) поширений в передгір'ях Кримських гір, де відклади виходять на поверхню, а також у районі Судацько-Феодосійської дислокованої складчастої зони. Водовмісними породами є вапняки, загальна потужність яких складає 50-70 м. У північному напрямку породи занурюються, їхня потужність збільшується. На відкритих ділянках гідрогеологічні умови МПЗВ дуже складні, товща порід палеоцену розбита на ряд блоків. Обводненість водовмісних порід змінюється не лише по окремих блоках, але навіть у межах одного блоку.

Нижнім водотривом є відклади верхньої крейди, верхнім (на занурених ділянках) - глинисто-мергелиста товща палеоцену. Глибина залягання покрівлі водоносного горизонту змінюється

в значних межах. Уздовж південного схилу Внутрішнього передгірського пасма вапняки виходять на поверхню, закарстовані і містять ґрунтові води. Північніше покрівля занурюється на глибину до 120-450 і більше метрів.

Глибина залягання рівня підземних вод також змінюється в значних межах, складаючи 24-33 м, на ділянках, що прилягають до області живлення, і збільшується у північному напрямку і бік занурення водовмісних порід, де вони набувають напірних властивостей.

Водозбагаченість порід різна, найбільша приурочена до районів, пов'язаних з областю живлення, де дебїти низхідних джерел змінюються від 0,5 до 2 $\text{дм}^3/\text{с}$ в окремих випадках до 4-30 $\text{дм}^3/\text{с}$ (у районі с. Червоний Мак) дебїти свердловин сягають 26 $\text{дм}^3/\text{с}$ при зниженні рівня на 6,7 м (с. Мічне), збільшуючись у районі м. Бахчисараю до 35 $\text{дм}^3/\text{с}$ при зниженні на 16,6 м.

Оскільки у складі водовмісних порід переважають вапняки, то їхня обводненість нерівномірна і залежить від ступеня тріщинуватості і дроблення в зонах тектонічних порушень. Так, у межах Султанівського блоку глибина покрівлі водоносних порід змінюється від 97 до 261 м, потужність водоносного комплексу сягає 67 м. Води напірні з висотою п'езометричного рівня від 62 до 200 м. Сумарний дебїт трьох свердловин при самовиливі 22,3 $\text{дм}^3/\text{с}$. Феодосійський блок менш обводнений, на схилі г. Лисої на глибині 71-102 м розкрита мінеральна вода з дебїтом при самовиливі 3,4 $\text{дм}^3/\text{с}$. На Карадагському блоці в північній частині напірні води розкриті на глибині 240 м. До тектонічного розлому приурочене прісне джерело Кішка Чокрак, що, імовірно, є джерелом розвантаження вод цього блоку.

Хімічний склад вод строкатий. У Передгір'ї, на ділянках, що прилягають до області живлення водоносного горизонту, води звичайно прісні з мінералізацією 0,3-1 $\text{г}/\text{дм}^3$, гідрокарбонатного кальцієвого, кальцієво-натрієвого і магнієвого складу. В області занурення мінералізація збільшується, води хлоридного натрієвого складу.

Живлення МПЗВ здійснюється в районі передгір'я, де відклади виходять на денну поверхню і перекриті малопотужним шаром більш молодих за віком відкладів, а також за рахунок перетоків по численних тектонічних порушеннях вод із відкладів, що залягають вище і нижче за розрізом. Розвантаження відбувається в ерозійній мережі.

Масив підземних вод у нижньокрейдових відкладах (UAM5700K100)

Масив підземних вод у нижньокрейдових відкладах (K_1) поширений у північній частині Гірського Криму, у межах Байдарського прогину. У північному напрямку занурюється під молодші за віком відклади.

Водовмісні породи представлені тріщинуватими вапняками, пісковиками, конгломератами і гравелітами, що локально розділяються глинистими породами. Потужність змінюється від 10-20 до 100-140 м. Глибина залягання покрівлі від 1 до 6 м у районі передгір'я. У північному напрямку породи занурюються на значну глибину.

У межах Західно-Кримського синклінорію нижнім водотривом є фліш середньої юри і таврійської серії. На окремих ділянках водоносний комплекс нижньокрейдових відкладів не ізольований від вод верхньоюрських закарстованих вапняків.

У передгір'ї МПЗВ безнапірний, водовмісні породи залягають на глибинах 3-5 м, а в с. Поворотне свердловина розкрила води нижньої крейди на глибині 309,1 м. У північному напрямку МПЗВ набуває напірних властивостей. Величина напору змінюється по свердловинах від 61,6 до 310,0 м. П'езометричні рівні в деяких свердловинах встановлюються вище денної поверхні.

Водозбагаченість порід нерівномірна, зменшується у зануреній частині, дебїти джерел у районі передгір'я коливаються від 0,003 до 7 $\text{дм}^3/\text{с}$. Широкий розвиток ерозійної мережі

приводить до великої кількості джерел з витратами від 0,6 до 3,0 дм³/с.

Питомі дебіти на межиріччі Бештерек-Зуя складають 43,2-207,36 м³/д, а у Бештерек-Зуйському водозаборі – до 518 м³/д. У північному напрямку, де водозбагаченість зменшується, питомі дебіти зменшуються від 34,56-36,28 до 0,86-17,28 м³/д. Коефіцієнти фільтрації змінюються від 0,156 до 3,76 м/д.

Поблизу ділянок живлення підземні води, як правило, сульфатно-гідрокарбонатні кальцієві натрієві і гідрокарбонатно-сульфатні натрієво-кальцієві з мінералізацією 0,4-0,8 г/дм³. У зануреній частині вони стають хлоридно-гідрокарбонатними кальцієво-натрієвими, хлоридними натрієвими, сульфатно-хлоридними натрієвими з мінералізацією до 4,2 г/дм³. У міру занурення мінералізація зростає від 1,7-2,2 г/дм³ до 9-37,9 г/дм³.

Живлення водоносного комплексу здійснюється за рахунок інфільтрації атмосферних опадів, перетоку із закарстованих вапняків верхньої юри, де масиви підземних вод мають гідравлічний зв'язок. Розвантаження відбувається в ерозійній мережі численними джерелами.

У нижньокрейдових відкладах розвідане родовище підземних вод Симферопольське.

Масив підземних вод у відкладах верхньої юри (UAM5700J100)

МПзВ у відкладах верхньої юри (J₃) розповсюджений у межах Головного пасма Кримських гір (схили та яйли Гірського Криму). Водовмісними породами є інтенсивно закарстовані тріщинуваті вапняки, рідше - конгломерати і пісковики. Водовмісні зони контролюються тектонічними порушеннями. Гідрогеологічні умови складні. Неоднорідність вапняків, різна їхня здатність розчинятися, наявність тектонічних зон і блокова будова окремих ділянок створюють дуже складну картину руху і розвантаження вод. Головне пасмо разом зі схилами являє собою єдину складну гідродинамічну систему. Верхня її частина є областю живлення підземних вод, що, проникаючи складними шляхами в середню частину масивів, накопичуються і далі, у нижній частині, або дренуються, або йдуть на підземний стік і живлення інших горизонтів, що займають гіпсометрично знижені ділянки. Стік карстових вод можливий і безпосередньо в море. Розвантаження карстових вод здійснюється у вигляді численних, часто висхідних джерел на південному і північному схилах головного хребта, а також субмаринними виходами у Чорному морі.

Потужність обводнених порід складає 58-240 м. У сучасному уявленні рух підземних вод у гірських карбонатних масивах здійснюється в карстових водоносних системах. Межами цих систем є великі тектонічні порушення, що переорієнтують підземний стік до пунктів розвантаження. Прирозломні зони тектонічних порушень є зонами максимального обводнювання, куди спрямовуються підземні води від ділянок з меншою проникністю. Загальною закономірністю режиму підземних вод є добре виражений сезонний хід. Найвище положення рівнів підземних вод і найбільші витрати джерел приурочені до холодного періоду, коли випадає переважна частина опадів, а витрати вологи на випаровування незначні. У теплий період формування стоку відбувається тільки після тривалих чи інтенсивних опадів.

У Байдарській улоговині й у районі гори Агармиш поширені напірні тріщинно-карстові води. У Байдарській улоговині води верхньоюрських вапняків розкриті свердловинами на глибинах 198-230 м (с. Джерельне), 700-750 м (с. Орлине) і глибше. Води напірні: величина напору від 115 до 630 м, свердловини нерідко фонтанують. Самовилив свердловини в с. Орлине при фонтануванні склав 11 дм³/с; вода з температурою 22°C. Масив верхньоюрських вапняків гори Агармиш глибоко закарстований і розбитий тектонічними розломами. Приурочені безпосередньо до нього джерела нечисленні, дебіти їх незначні. Переважна частина карстових вод гори Агармиш стікає в крейдові і більш молоді відклади на півночі і північному сході. Там вони піднімаються по розломах і виходять на поверхню у виді джерел. Дебіт джерел непостійний - максимальний близько 800 дм³/с, мінімальний 16

дм³/с, середньобагаторічний 35 дм³/с.

Загалом у водоносних верхньоюрських відкладах зафіксовано понад 2 000 джерел, розташованих на різних висотах: від 200-600 до 800-1 280 м (масиви Чатир-Даг і Бабуган-Яйла). Витрати джерел коливаються в межах від 9,3-20,9 до 39 200 дм³/с.

Найбільші джерела верхньоюрських відкладів - Карасу-Баші (дає початок р. Карасівка і має середню багаторічну витрату води 1 390 дм³/с, при максимальній витраті 39 200 дм³/с і мінімальній - 80 дм³/с), джерело Скельське, розташоване на південно-східній окраїні Байдарської улоговини (має середню багаторічну витрату 1 380 дм³/с, максимальну – 11 400 дм³/с, мінімальну - 30 дм³/с); джерело Аян має середню багаторічну витрату 567 дм³/с, максимальну 10 000 дм³/с і мінімальну 16 дм³/с).

Одне із найпотужніших джерел, Аян, є основним із витоків р. Салгир (середньобагаторічні витрати 48,9 тис. м³/д). Водоспад Джур-Джур, що витікає на південно-східному схилі Північного Демереджі, має середньобагаторічні витрати 20,3 тис. м³/д.

На південному березі максимальний дебіт по джерелу "Хастабаш" сягав 2 470 дм³/с, по джерелу «Масандрівський водоспад» - 2476 дм³/с, абсолютний мінімум склав по першому джерелу 9,3 дм³/с, по другому - 20,9 дм³/с.

Джерела Карасу-Баші, Скельське, Аян, Карстове Хастабаш, Масандрівський водоспад і ін., виходи яких пов'язані з тектонічними порушеннями, складають 70-80% підземного стоку.

Води верхньоюрських відкладів, як правило, прісні, гідрокарбонатні кальцієві, рідше гідрокарбонатно-хлоридно-сульфатні кальцієві з мінералізацією до 1,0, частіше 0,3-0,4 г/дм³. Подекуди в області занурення під нижньокрейдові відклади мінералізація зростає до 2 г/дм³. На північному схилі Головного пасма стік потужних джерел зарегульований, вони постачають воду у крупні водосховища (Аянське, Білогірське, Тайганське та ін.).

Живлення водоносного комплексу здійснюється за рахунок інфільтрації атмосферних опадів. Розвантаження відбувається частково в зонах тектонічних порушень у вигляді великих джерел.

Тріщинно-карстові і тріщинні води верхньоюрських відкладів є основним джерелом водопостачання численних населених пунктів Гірського Криму та курортів.

2 ОСНОВНІ АНТРОПОГЕННІ ВПЛИВИ НА КІЛЬКІСНИЙ ТА ЯКІСНИЙ СТАН ПОВЕРХНЕВИХ І ПІДЗЕМНИХ ВОД, У ТОМУ ЧИСЛІ ТОЧКОВИХ ТА ДИФУЗНИХ ДЖЕРЕЛ

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути підготовлено (оновлено) після деокупації АР Крим.

2.1 Поверхневі води

2.1.1 Забруднення органічними речовинами

2.1.2 Забруднення біогенними речовинами

2.1.3 Забруднення небезпечними речовинами

2.1.4 Аварійне забруднення та вплив забруднених територій (полігонів, майданчиків, зон тощо)

2.1.5 Гідроморфологічні зміни

Гідроморфологічні зміни є однією із головних водно-екологічних проблем (ГВЕП), які перешкоджають досягненню встановлених та закріплених в ПУРБ екологічних цілей. Гідроморфологічні зміни, як результат господарської діяльності, впливають на умови існування водних угруповань. Наявність гідроморфологічних змін МПВ призводить до погіршення екологічного стану багатьох МПВ у басейні.

Гідроморфологічні зміни поділяються на типи:

- порушення неперервності потоку води та середовищ – поздовжнє порушення безперервності річок та середовищ існування (поперечні штучні споруди в руслі річки, переривання потоку води, порушення вільної течії річок, переміщення наносів, міграції риб та інших гідробіонтів);
- порушення гідравлічного зв'язку між руслами річок та їх заплавами;
- гідрологічні зміни (забір води, гідропікінг /коливання рівнів води штучного походження);
- морфологічні зміни (модифікація морфології русла, берегів, прилеглої частини заплави річок, наприклад, спрямлення).

Греблі та інші штучні поперечні споруди, що розташовані у руслах річок, будувались, насамперед, для акумуляції води, з подальшим її використанням для потреб зрошення, водозабезпечення населення та промисловості. У басейні річок Криму визначено 51 МПВ, де є порушення неперервності потоку води та середовищ (зарегульованість).

Гідроморфологічні зміни, а саме, зміни або порушення антропогенного характеру морфології русла, берегів, заплави річок – це одна з головних водно-екологічних проблем басейну річок Криму.

До гідроморфологічних змін у басейні призводять надмірна зарегульованість, забудова територій та сільськогосподарська діяльність.

Порушення гідравлічного зв'язку між руслами річок та їх заплавами. Гідравлічний зв'язок між руслом та заплавою відіграє важливу роль у функціонуванні водних екосистем, забезпечуючи во-дою важливі середовища існування риб та гідробіонтів, та позитивно впливає на стан поверхневих та підземних вод.

Оцінка даного типу гідроморфологічних змін входить до гідроморфологічного протоколу оцінки МПВ, який використовується ДСНС при виконанні державного моніторингу масивів поверхневих вод (показники №10: «Взаємодія між руслом та заплавою: 10а – Можливість затоплення заплави, 10б – Обмежуючий фактор розвитку горизонтальних

деформацій русла»).

Гідрологічні зміни. Гідрологічні зміни впливають на водні об'єкти через забори води та коливання рівнів води нижче гребель, і як наслідок, призводять до зміни режиму та розподілу стоку річок. Скиди, забори води та штучні періодичні коливання рівня води (гідропікінг) є ключовими навантаженнями, які вимагають запровадження компенсаційних заходів у масштабах всього річкового басейну. У басейні річок Криму МПВ з гідрологічними змінами відсутні.

Зменшення природного стоку в умовах глобального потепління та природного маловоддя, зменшення швидкостей течії та утворення застійних зон сприяє процесам евтрофікації, і, як наслідок, призводить до погіршення біорізноманіття та деградації водних екосистем.

Морфологічні зміни. Основними чинниками, які негативно впливають на природну морфологію русел, берегів, заплави річок басейну річок Криму, є урбанізація, протипаводковий захист та сільське господарство. Внаслідок цих видів діяльності, річки на певних ділянках зазнають спрямлення, днопоглиблення, берегокріплення, заплава розорюється майже до русла, змінюється її природна рослинність.

У межах басейну річок Криму спрямлення на річках зустрічається на 119 МПВ.

Зменшення варіативності глибини та ширини русла, порушення природного балансу ерозії та акумуляції, звуження міждамбового простору та обмеження вільного меандрування річок призводить до збіднення складу та зменшення чисельності біологічних показників – риби, донних безхребетних, вищої водної рослинності, фітопланктону.

Найбільше випадків гідроморфологічних змін трапляється на малих річках басейну. Малі річки, згідно з класифікацією річок за площею басейну, яка була використана при визначенні МПВ, це річки із площею до 100 км².

2.2 Підземні води

2.2.1 Забруднення

Точкові джерела

За даними на 2012 рік, у межах АР Крим було встановлено 24 основні осередки забруднення підземних вод та 6 водозаборів, на яких спостерігалось забруднення. На цих водозаборах фіксувалося перевищення нормативних показників мінералізації, загальної жорсткості, підвищений вміст сульфатів, хлоридів, нітратів, заліза, пестицидів, нафтопродуктів, підвищений колі-індекс і вміст важких металів.

Крім того, в межах рівнинної частини Криму було виявлено 67 локальних осередків забруднення підземних вод у четвертинних, неогенових, палеогенових і крейдових відкладах (основні забрудники: нітрати 46,0-148,0 мг/дм³; загальна жорсткість 8,4-12,2 ммоль/дм³; індекс БГКП (лактозопозитивні кишкові бактерії: 6-2380 колонії утворюючих одиниць (КУО)/дм³, амоній – до 5,4 мг/дм³).

Дифузні джерела

Основною причиною забруднення підземних вод була їх інтенсивна експлуатація для водопостачання та зрошення земель, а також скиди забруднених стічних вод промисловими і сільськогосподарськими об'єктами в області живлення водоносних горизонтів, а також відсутність каналізаційних систем у сільських населених пунктах. Найбільш забруднені перші від поверхні водоносні горизонти, які є слабо захищеними або незахищеними від вертикальної міграції забруднюючих речовин. Підземні води в зоні впливу цих осередків мають підвищені мінералізацію та загальну жорсткість, а також нітратне та бактеріологічне забруднення.

Застосування пестицидів у 2004-2013 рр. становило 0,94-1,25 тис. тон на рік (0,75 -1,0 кг/га). Внесення мінеральних добрив у перерахунку на 100% поживних речовин у період 2011-2013

рр. становило 204,0-262,7 тис. ц/рік.

У зв'язку з анексією АР Крим, сучасні дані про забруднення підземних вод цієї території відсутні.

2.2.2 Об'єми/запаси

Територія Криму характеризується складними умовами формування ресурсів підземних вод. Рівнинна частина Криму належить до зони недостатнього зволоження, а гірська – до зони нестійкого зволоження.

Прогнозні ресурси підземних вод АР Крим становлять 1300,8 тис. м³/ду, в т.ч. 135,6 тис. м³/д – у межах Гідрогеологічної складчастої області Криму і решта – в межах Причорноморського артезіанського басейну.

Затверджені експлуатаційні запаси підземних вод складають 1196,221 м³/д. Розвіданість прогнозних ресурсів у Криму є найвищою в Україні і становила станом на 2014 рік 92%. Всього було розвідано 99 експлуатаційних ділянок у межах 21 родовищ підземних вод.

Через суттєве збільшення антропогенного навантаження після анексії Криму (1,5- разове збільшення кількості населення, значне збільшення військового сектору) відповідно зросло і навантаження підземні води. Негативний вплив на формування ресурсів підземних вод півострова також мав підриг окупантами дамби Каховської ГЕС. Все це дозволяє зробити припущення, що всі основні МПЗВ на півострові, які використовуються для водопостачання, знаходяться під ризиком недосягнення доброго кількісного стану.

2.2.3 Вплив воєнних дій на стан МПЗВ

Суттєвим негативним чинником антропогенного впливу на стан навколишнього природного середовища є російська агресія.

Безнапірні МПЗВ. Якісний стан безнапірних МПЗВ може зазнавати змін унаслідок потрапляння забруднюючих речовин (важких металів, пально-мастильних матеріалів, органічного забруднення, нітратів тощо) з поверхні у зонах інтенсивних обстрілів. Руїнування промислових об'єктів може спричинити надходження до ґрунту і порід зони аерації найрізноманітніших забруднюючих речовин, і в перспективі негативно позначитися на якості підземних вод. Окупанти не приділяють уваги збереженню природи, суттєво порушено режим заповідних територій. Якісний стан безнапірних МПЗВ знаходиться під ризиком недосягнення екологічних цілей.

Щодо кількісного стану, він є доволі вразливим переважно через вплив кліматичних чинників. Негативно на кількісному стані безнапірних МПЗВ позначилося осушення Каховського водосховища.

Напірні МПЗВ. Російська анексія Криму супроводжувалася масовим переселенням населення з рф. У результаті населення з близько 2 млн. чоловік на початок 2014 року у 2023 р. збільшилося до 2,5 млн, а за неофіційними даними – до 3 млн. чоловік. Зважаючи, що ресурси підземних вод Криму обмежені, і що тут відзначалася найвища розвіданість ПРПВ, слід очікувати погіршення кількісного стану напірних МПЗВ з перевищенням обсягів видобутку експлуатаційних запасів підземних вод. Оскільки кількісні і якісні характеристики підземних вод взаємопов'язані, слід очікувати також погіршення якісного стану напірних МПЗВ. Надмірний водовідбір може спричинити підтягання солоних морських вод або вод суміжних водоносних горизонтів з понаднормовим вмістом хімічних елементів і сполук геогенного походження. З іншого боку, формування потужних депресійних лійок призведе до інтенсифікації міграції забруднюючих речовин з поверхні.

2.2.4 Оцінка ризику недосягнення «доброго» стану

Зважаючи на перелічені вище чинники, якісний і кількісний стан як безнапірних, так і напірних МПЗВ Криму перебуває під ризиком недосягнення екологічних цілей (табл.15).

Таблиця 15. Оцінка ризику недосягнення доброго якісного (хімічного) та кількісного стану

Код МПЗВ	Групи МПЗВ і МПЗВ	Якісний ризик		Кількісний ризик	
		без ризику/ під ризиком	під ризиком: причина	без ризiku/ під ризиком	під ризиком: причина
Безнапірні МПЗВ					
UAM5700Q100	МПЗВ в алювіальних неоплейстоцен-голоценових відкладах	під ризиком	Незахищеність від поверхневого забруднення.	під ризиком	збільшення видобутку
UAM570NQ100	МПЗВ в пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоцен-нижньонеоплейстоценових відкладах	під ризиком	Дифузні джерела (нітрати, пестициди). Точкові джерела (елементи та	під ризиком	збільшення видобутку

Код МПЗВ	Групи МПЗВ і МПЗВ	Якісний ризик		Кількісний ризик	
			сполуки, задіяні в технологічних процесах		
Напірні МПЗВ					
UAM5700N100	МПЗВ у меотичних і понтичних відкладах	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через формування депресійних лійок	під ризиком	збільшення видобутку
UAM5700N200	МПЗВ у середньо-верхньосарматських-меотис-понтичних відкладах	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через формування депресійних лійок	під ризиком	збільшення видобутку
UAM5700N300	МПЗВ у середньо-верхньосарматських відкладах	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через формування депресійних лійок. Збільшення солоності через підтягування морської води	під ризиком	збільшення видобутку
UAM5700N400	МПЗВ у середньо-міоценових відкладах	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через формування депресійних лійок	під ризиком	збільшення видобутку
UAM570PG100	МПЗВ у відкладах еоцену	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через зміну гідродинамічної обстановки внаслідок збільшення експлуатації	під ризиком	збільшення видобутку
UAM570PG200	МПЗВ у відкладах палеоцену	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через зміну	під ризиком	збільшення видобутку

Код МПЗВ	Групи МПЗВ і МПЗВ	Якісний ризик		Кількісний ризик	
			гідродинамічної обстановки внаслідок збільшення експлуатації		
UAM5700K100	МПЗВ у нижньокрейдових відкладах	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через зміну гідродинамічної обстановки внаслідок збільшення експлуатації	під ризиком	збільшення видобутку
UAM5700J100	МПЗВ у відкладах верхньої юри	під ризиком	Інтенсифікація міграції забруднень через зміну гідродинамічної обстановки внаслідок збільшення експлуатації	під ризиком	збільшення видобутку

3 ЗОНИ (ТЕРИТОРІЇ), ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ, ТА ЇХ КАРТУВАННЯ

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути оновлено після деокупації АР Крим.

3.1 Об'єкти Смарагдової мережі

Смарагдова мережа – це екологічна мережа, яка складається з спеціальних територій для збереження біологічного різноманіття, створених (визначених) відповідно до Конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі (Бернської конвенції). Її метою є забезпечення довгострокового виживання видів і біотопів, зазначених у Бернській Конвенції, які потребують спеціального захисту.

30 листопада 2018 р. шість країн: Республіка Білорусь, Грузія, Республіка Молдова, Норвегія, Швейцарія та Україна офіційно затвердили переліки об'єктів Смарагдової мережі на своїх територіях. Оновлений перелік об'єктів Смарагдової мережі було затверджено 2 грудня 2022 року. Смарагдова мережа України включає 377 територій¹, і займає близько 8% території України.

У басейні річок Криму розташовано 43 об'єкти Смарагдової мережі. За категоріями (рис. 7) об'єкти поділяються на:

- національний природний парк – 1
- заповідна територія – 27
- природний заповідник – 6
- заказник – 9

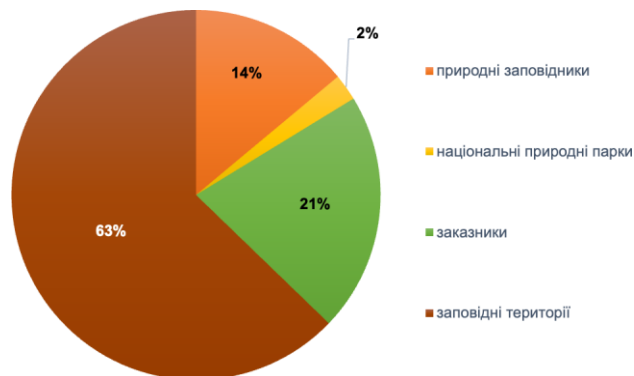

Рисунок 5 Розподіл об'єктів Смарагдової мережі за категоріями (%)

Жоден із об'єктів не має розробленого плану управління та розвитку.

3.2 Зони санітарної охорони

Зони санітарної охорони включають в себе території розміщення водозаборів для питного водопостачання населення. Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18 грудня 1998 р. № 2024 «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів» ці зони відносяться до так званого першого поясу (суворого режиму) дотримання режиму використання. Постановою передбачений цілий ряд дозволених та заборонених дій в межах питних водозаборів.

Держави-члени повинні виявити у кожному РБР:

- Усі масиви поверхневих / підземних вод, які використовують для забору води, призначеної для споживання людиною, що надають у середньому більше 10 м³ води на добу або забезпечують водоспоживання більш ніж 50 осіб та
- Ті водні масиви, що призначені для майбутнього використання з цією ж метою.

¹ 1 UPDATED LIST OF OFFICIALLY ADOPTED EMERALD SITES (DECEMBER 2022) <https://rm.coe.int/pa10e-2022-updated-list-officially-adopted-emerald-sites/1680a93ca5>

3.3 Зони охорони цінних видів водних біоресурсів

Зони, визначені для охорони економічно важливих водних видів чи зони охорони цінних видів водних біоресурсів, включають в себе ті зони, де проживають або вирощують такі водні ресурси що представляють значну економічну цінність.

В залежності від специфіки зони охорони цінних видів водних біоресурсів програма їх моніторингу може включати додаткові показники або періодичність відбору проб.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2023 р. № 1042 «Про затвердження такс для обчислення розміру шкоди, завданої порушенням законодавства про рибне господарство внаслідок незаконного добування (вилову), знищення або пошкодження водних біоресурсів, а також незаконного знищення чи погіршення середовища існування водних біоресурсів» список цінних видів біоресурсів налічує види риб як рідкісні, так і такі, що поширені по всій території України.

Водночас, згідно з статтею 1 Закон України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» рибогосподарський водний об'єкт (його частина), це водний об'єкт (його частина), що використовується або може використовуватися для цілей рибного господарства.

Таким чином приймаючи до уваги зазначене, а також відсутність відповідної законодавчої та нормативно-правової бази, зони охорони цінних видів біоресурсів в Україні не визначені.

3.4 Масиви поверхневих/підземних вод, які використовуються для рекреаційних, лікувальних, курортних та оздоровчих цілей, а також води, призначені для купання

Зони рекреації водних об'єктів – це земельні ділянки з прилеглим водним простором, призначені для організованого відпочинку населення на прибережних захисних смугах водних об'єктів. Місця масового відпочинку визначаються органами місцевого самоврядування відповідно до наданих їм повноважень щороку перед початком літнього купального сезону. Вздовж річок, навколо озер, водосховищ та інших водойм встановлюються водоохоронні зони, в межах яких виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги.

На території водоохоронних зон та у прибережних захисних смугах забороняється:

- зберігання та застосування пестицидів і добрив;
- влаштування кладовищ, літніх таборів для худоби, гноєсховищ, скотомогильників, звалищ сміття, полів фільтрації, накопичувачів рідких і твердих відходів виробництва, тощо;
- скидання неочищених стічних вод;
- будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів;
 - миття та обслуговування транспортних засобів і

техніки. Вимоги до розміщення і організації зон рекреації

водних об'єктів:

- для організації зон рекреації водних об'єктів, їх власники або орендарі зобов'язані перед початком кожного купального сезону погодити експлуатацію пляжу з Держпродспоживслужбою.
- зона рекреації повинна бути розміщена за межами санітарно-захисних зон промислових підприємств. Зону рекреації слід віддаляти на максимально можливу відстань (не менше
- 500 м) від шлюзів, гідроелектростанцій, місць скидання стічних вод, стійбищ, водопою худоби та інших джерел забруднення.

- пляжі не повинні розміщуватися у межах першої зони поясу санітарної охорони джерел господарчо-питного водопостачання.

Екологічні цілі для зон рекреації:

- якість води водоймищ і рік, що використовуються в зонах рекреації, повинна відповідати вимогам санітарного законодавства.
- склад і властивості води в районі рекреаційного водокористування повинні відповідати вимогам за фізико-хімічними та санітарно-мікробіологічними показниками.
- Вимоги до моніторингу вод в зонах рекреації:
- відбір проб води для відомчого контролю у водоймищах органам місцевого самоврядування необхідно проводити щорічно не менше 2 разів перед початком купального сезону (на відстані 1 км вгору по течії від зони купання на водотоках і на відстані 0,1 - 1,0 км у обидва боки від неї на водоймищах, а також у межах зони купання).
- у період купального сезону такий відбір проб води проводиться не рідше двох разів на місяць не менше ніж у двох точках, вибраних відповідно до характеру, протяжності та інтенсивності використання зон купання.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2002 № 264 «Про затвердження Порядку обліку місць масового відпочинку населення на водних об'єктах» місцеві органи виконавчої влади та територіальні органи рибоохорони щороку перед початком літнього купального сезону зобов'язані визначити на картах-схемах земельні ділянки та водний простір, придатні для організації пляжів, пунктів прокату плавзасобів, водних атракціонів, а також місця для занять водними видами спорту та місця любительського і спортивного рибальства у зимовий період.

Затверджені копії карт-схем подаються аварійно-рятувальним службам, які обслуговують водні об'єкти у своїй зоні відповідальності, та регіональним координаційним аварійно-рятувальним центрам Державної служби України з надзвичайних ситуацій (далі - ДСНС).

Відомості про місця масового відпочинку подаються щороку до 1 квітня органами місцевого самоврядування, а відомості про місця любительського і спортивного рибальства 10 лютого і 30 жовтня територіальними органами рибоохорони до регіональних координаційних аварійно-рятувальних центрів ДСНС.

3.5 Зони, вразливі до (накопичення) нітратів

В Україні Методику визначення зон, вразливих до (накопичення) нітратів, затверджено наказом Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України від 15 квітня 2021 р. № 244, відповідно до вимог Директиви Ради 91/676/ЄЕС від 12 грудня 1991 р. щодо захисту вод від забруднення, спричиненого нітратами з сільськогосподарських джерел. Методологічний підхід полягає у використанні великої кількості просторових і часових даних високої роздільної здатності, головним чином даних моніторингу масивів поверхневих і підземних вод, але при визначенні цих зон повинні також використовувати статистичні дані, такі як кількість худоби, внесених добрив і розрахунки надлишку для нітрогену. Вся ця інформація високої якості та достатнього рівня достовірності необхідна для визначення зон, вразливих до нітратів, де мають бути вжиті обов'язкові заходи щодо зменшення нітратного забруднення. На даний момент існуюча мережа моніторингу масивів поверхневих вод за своєю цілісністю та просторовим охопленням недостатня для застосування розробленого методу, а моніторинг масиву підземних вод взагалі не проводиться.

Приймаючи до уваги, що в Україні:

- найвищий відсоток орних земель в світі (53,9%, дані 2021 р.), а показник розораності сільськогосподарських земель при цьому – 78,2%;
- недостатньо репрезентативної та достовірної інформації про вміст біогенних речовин у поверхневих та підземних водах;
- евтрофікація водойм – поширене явище;

Отже, у середньостроковій перспективі необхідно зосередитися на суттєвому та поступовому вдосконаленні мережі моніторингу масивів (як підземних, так і поверхневих вод) та бази даних, щоб забезпечити більш детальний підхід до визначення зон та їх моніторингу, і, таким чином, досягти повної відповідності ВРД із визначеними зонами, вразливими до нітратів, під час другого циклу ПУРБ (2031-2036).

3.6 Уразливі та менш уразливі зони, визначені відповідно до критеріїв, що затверджуються Міндовкілля

Станом на 2023 рік уразливі та менш уразливі зони в Україні не визначено.

Нормативним документом, який регулює дане питання, є наказ Міністерства екології та природних ресурсів України від 14 січня 2019 р. № 6 «Про затвердження Порядку визначення популяційного еквівалента населеного пункту та Критеріїв визначення уразливих та менш уразливих зон».

Також, відповідно до статті 12 Закону України «Про водовідведення та очищення стічних вод», до повноважень органів місцевого самоврядування у сфері водовідведення належить за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, визначення уразливих та менш уразливих зон відповідно до критеріїв, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

4 КАРТУВАННЯ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ, РЕЗУЛЬТАТІВ ПРОГРАМ МОНІТОРИНГУ, ЩО ВИКОНУЮТЬСЯ ДЛЯ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД (ЕКОЛОГІЧНИЙ І ХІМІЧНИЙ), ПІДЗЕМНИХ ВОД (ХІМІЧНИЙ І КІЛЬКІСНИЙ), ЗОН (ТЕРИТОРІЙ), ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути підготовлено після деокупації АР Крим.

4.1 Поверхневі води

4.1.1 Система моніторингу

4.1.2 Гідроморфологічна оцінка / стан

4.1.3 Оцінка хімічного стану

4.1.4 Оцінка екологічного стану

4.1.5 Оцінка екологічного потенціалу

4.2 Підземні води

4.2.1 Система моніторингу

Кількісний та хімічний стан підземних вод контролюється в рамках державної системи моніторингу масивів підземних вод і прогнозуються зміни стану як у природних умовах, так і під впливом діяльності людини. Кількісний та хімічний моніторинг проводиться в одних і тих самих спостережних свердловинах. Моніторинг проводиться як в безнапірних, так і в напірних водоносних горизонтах в умовах: природних, слабо порушених і порушених. Порушені умови досліджуються в межах експлуатаційних водозаборів.

Державний моніторинг масивів підземних вод включає діагностичний та операційний моніторинг, показники і періодичність яких визначені згідно з ВРД ЄС і наведені у Додатку 2 Порядку здійснення державного моніторингу вод (табл. 16). Складовими державного моніторингу масивів підземних вод є моніторинг кількісних, хімічних і фізико-хімічних показників. Порядок здійснення державного моніторингу вод не визначає мережу моніторингу (зокрема кількість пунктів моніторингу), але встановлює періодичність і досліджувані показники.

Таблиця 16. Порядок здійснення державного моніторингу вод - Показники та періодичність здійснення державного моніторингу МПЗВ

Суб'єкт моніторингу	Найменування показника	Періодичність	Примітки
Діагностичний моніторинг**			
Держгеонадра	рівні	один-три рази на місяць	кількість води
	Температура, окисно-відновний потенціал перманганатна окиснюваність, мінералізація	не менше ніж двічі на рік	
	макрокомпоненти: - кальцій, магній, натрій, калій, гідрокарбонатні іони, ферум загальний, - флуор	чотири рази на рік	
	мікрокомпоненти	один раз на рік	перелік визначається з

Суб'єкт моніторингу	Найменування показника	Періодичність	Примітки
			урахуванням специфіки землекористування та показників, наведених у ДСанПіН 2.2.4-171-10
	забруднюючі речовини згідно з переліком забруднюючих речовин для визначення хімічного стану масивів поверхневих і підземних вод та екологічного потенціалу штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод, що затверджується Мінприроди	чотири рази на рік	
	специфічні синтетичні забруднюючі речовини (пестициди, фармацевтичні препарати та інші речовини)	один раз на два-шість років	перелік визначається з урахуванням специфіки землекористування
	специфічні несинтетичні забруднюючі речовини (уран, радій, радон та інші речовини)		
Операційний моніторинг***			
Держгеонадра	Гідрогеологічний режим: рівні підземних вод	один-п'ять разів на місяць	
	жорсткість загальна, карбонатна, некарбонатна мінералізація	щокварталу, не менше ніж двічі на рік	
	феноли нафтопродукти синтетичні поверхнево-активні речовини	один раз на один-два роки	
	макрокомпоненти: гідрокарбонатні іони, кальцій, калій, магній натрій, силіцій, ферум загальний, флуор	щокварталу, не менше ніж двічі на рік	
	мікрокомпоненти: алюміній, аргентум, берилій, кобальт, купрум, манган, молібден, нікель, селен, стронцій, хром, цинк	один раз на рік	перелік мікрокомпонентів визначається з урахуванням специфіки землекористування
	забруднюючі речовини згідно з переліком забруднюючих речовин для визначення хімічного стану масивів поверхневих і підземних вод та екологічного потенціалу штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод, що затверджується Мінприроди	щокварталу, не менше ніж двічі на рік	

Суб'єкт моніторингу	Найменування показника	Періодичність	Примітки
	специфічні синтетичні забруднюючі речовини (пестициди, фармацевтичні препарати та інші речовини);	один раз на шість років	перелік визначається з урахуванням специфіки масиву
	специфічні несинтетичні забруднюючі речовини (уран, радій, радон та інші речовини)		

* У зоні відчуження та зоні безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, державний моніторинг масивів підземних вод здійснює ДАЗВ.

** Дані уточнюються та доповнюються з урахуванням специфіки масиву.

*** Дані уточнюються та доповнюються з урахуванням специфіки масиву та за результатами діагностичного моніторингу.

За даними ДНВП «Геоінформ» станом на 01.01.2013 спостережна мережа державного моніторингу підземних вод у Криму складалася з 97 спостережних пунктів, у тому числі 45 спостережних пунктів на ґрунтові води (безнапірні МПЗВ), 19 спостережних пунктів на міжпластові води (напірні МПЗВ) та 33 свердловин на ділянках водозаборів.

Стан спостережної мережі після анексії Криму у 2014 році невідомий.

Моніторингова мережа потребує відновлення і вдосконалення, що буде можливим лише після деокупації. Розміщення спостережних пунктів повинне здійснюватися на основі принципу репрезентативності, що у випадку підземних вод передбачає урахування поширеності МПЗВ і однорідності/неоднорідності природних і антропогенних умов формування ресурсів підземних вод та їхніх змін у часі.

Зважаючи на тривалий період відсутності моніторингу, а також на обмежену кількість спостережних пунктів, необхідно проводити діагностичний моніторинг якісних показників підземних вод усіх ідентифікованих МПЗВ на всіх спостережних свердловинах. Усі виділені і в межах басейну річок Криму підлягають процедурам діагностичного і операційного моніторингу, оскільки всі безнапірні МПЗВ пов'язані з поверхневими екосистемами, а напірні використовуються для водопостачання населення, і середній водозабір із них для питних та побутових потреб упродовж року перевищує 100 куб. метрів.

4.2.2 Оцінка хімічного стану / оцінка ризику

4.2.3 Оцінка за об'ємами / запасами підземних вод

5 ПЕРЕЛІК ЕКОЛОГІЧНИХ ЦІЛЕЙ ДЛЯ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД, ПІДЗЕМНИХ ВОД І ЗОН (ТЕРИТОРІЙ), ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ, ТА СТРОКИ ЇХ ДОСЯГНЕННЯ (У РАЗІ ПОТРЕБИ ОБҐРУНТУВАННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ МЕНШ ЖОРСТКИХ ЦІЛЕЙ ТА/АБО ПЕРЕНЕСЕННЯ СТРОКІВ ЇХ ДОСЯГНЕННЯ).

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути підготовлено після деокупації АР Крим.

Екологічні цілі для поверхневих, підземних вод і зон (територій), які підлягають охороні встановлюються окремо.

Поверхневі води:

- Запобігання погіршенню стану всіх МПВ;
- Досягнення/підтримання доброго екологічного та хімічного стану всіх МПВ природних категорій (річки, озера, перехідні та прибережні води);
- Досягнення/підтримання доброго екологічного потенціалу та хімічного стану істотно змінених та штучних МПВ;
- Поступове зменшення до повної відсутності забруднення небезпечними речовинами.

Підземні води:

- Запобігання погіршенню стану всіх МПЗВ;
- Досягнення/підтримання доброго кількісного та хімічного стану всіх МПЗВ;
- Запобігання та обмеження забруднення підземних вод.

Зони (території), які підлягають охороні:

Досягнення стандартів та цілей, як того вимагає чинне законодавство для:

- об'єктів Смарагдової мережі;
- зон санітарної охорони;
- зон охорони цінних видів водних біоресурсів;
- масивів поверхневих/підземних вод, які використовуються для рекреаційних, лікувальних, курортних та оздоровчих цілей, а також води, призначені для купання;
- зон, вразливих до (накопичення) нітратів;
- уразливих та менш уразливих зон, визначених відповідно до критеріїв, що затверджуються Міндовкілля.

У випадках коли до конкретного МПВ чи МПЗВ висувається декілька цілей, треба застосовувати найсуворіші, при цьому всі інші цілі також мають бути досягнуті.

У деяких випадках терміни досягнення екологічних цілей або самі цілі можуть бути відтерміновані, як виняток.

Допускається відтермінування дати досягнення цілі на період 6 років (до 2036 року), але не довше, ніж на 12 років (до кінця 2042 року) від кінця впровадження першого циклу плану управління річковим басейном (2030 рік).

Виняток, що поширюється на якийсь конкретний МПВ або МПЗВ не повинен створювати ризик недосягнення екологічних цілей масиву або масивів, що розташовані вище або нижче за течією (для МПВ) та поруч (для МПЗВ).

До винятків відносяться:

- **Досягнення менш жорстких цілей або відтермінування дати їх досягнення** з причин технічного характеру (наприклад, відсутність технічного рішення, технічна недоцільність або нездійсненність), диспропорційно високої вартості або існуючого природного стану масиву вод, що не дозволяє вчасно досягнути його покращення (наприклад, інертність підземних вод, що підлягають відновленню). Наявність або відсутність диспропорційності визначається за результатами економічної оцінки витрат і переваг;
- **Тимчасове погіршення стану (цілей) в результаті непередбачуваного форс-мажору** природного походження (наприклад, екстремальний паводок, посуха) або антропогенного (аварія);
- **Нові фізичні модифікації МПЗВ в результаті реалізації інфраструктурних проєктів** дозволені, якщо користь для суспільства є вищою, ніж екологічна, і немає іншого варіанту уникнути цих змін з технічних та/або фінансових причин. Забруднення води з точкових або дифузних джерел не допускається.

5.1 Екологічні цілі для поверхневих вод

5.2 Екологічні цілі для підземних вод

Екологічні цілі встановлюються для кожного МПЗВ, як стосовно їхнього кількісного, так і якісного (хімічного) стану. Відповідно до ВРД ЄС, основною ціллю є досягнення доброго стану підземних вод. Додаткові цілі для кожного окремого МПЗВ визначаються залежно від існуючого кількісного та якісного стану МПЗВ, їхнього використання або можливості використання для водопостачання населення, антропогенного навантаження та можливого впливу на поверхневі екосистеми.

Основним критерієм *доброго кількісного стану* МПЗВ слід вважати відсутність явищ виснаження підземних вод - стану водоносних горизонтів, у яких під впливом штучного дренажу зниження рівнів підземних вод досягло таких показників, які виключають можливість подальшого використання горизонту для задоволення потреб суспільства за допомогою традиційних технічних засобів.

Оцінка наявності виснаження МПЗВ базується на інформації щодо рівневого режиму, обсягів видобутку підземних вод та їхнього порівняння із ресурсами і затвердженими експлуатаційними запасами.

Для безнапірних МПЗВ критеріями доброго стану є також відповідний стан пов'язаних з ними поверхневих водних об'єктів та відсутність негативного впливу на поверхневі екосистеми, передовсім пригнічення рослинності.

Критеріями *доброго якісного (хімічного) стану* МПЗВ є природний фоновий вміст хімічних елементів та сполук і нормативи, визначені для питної води Державними санітарними нормами та правилами «Гігієнічні вимоги до питної води, призначеної для споживання людиною» (ДСанПіН 2.2.4-171-10).

Кількісний стан безнапірних МПЗВ

Наразі відсутня інформація про сучасний стан та тенденції змін рівнів безнапірних МПЗВ у басейні річок Криму.

Екологічна ціль буде уточнена після деокупації. Орієнтовно – уникнення виснаження підземних вод і відсутність погіршення кількісного стану.

Якісний (хімічний) стан безнапірних МПЗВ

Безнапірні МПЗВ у пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоценових та неоплейстоценових відкладах у природному стані характеризуються високою мінералізацією. В місцях, де води безнапірних МПЗВ використовуються для задоволення питних потреб, слід використовувати нормативи ДСанПіН 2.2.4-171-10, за винятком тих елементів і сполук, вміст яких перевищує нормативний у природному стані. Для таких компонентів слід використовувати значення природних фонів.

Екологічна ціль буде уточнена після деокупації. Орієнтовно – відсутність погіршення якісного стану.

Кількісний стан напірних МПЗВ

Інформація про сучасний кількісний стан напірних МПЗВ відсутня. За наявними даними, очікується погіршення кількісного стану напірних МПЗВ у найближчі роки через інтенсифікацію експлуатації.

Екологічна ціль буде уточнена після деокупації. Орієнтовно – відсутність погіршення кількісного стану.

Якісний (хімічний) стан напірних МПЗВ

Екологічна ціль – відповідність вмісту елементів і сполук ДСанПіН 2.2.4-171-10, за винятком тих компонентів, підвищений вміст яких у підземних водах має природне походження. Це такі компоненти, природний фоновий вміст яких є близьким до граничнодопустимих концентрацій. Зокрема у басейні річок Криму природний високий показник сухого залишку у МПЗВ в неогенових відкладах.

Додатковою екологічною ціллю є відсутність погіршення якісного стану напірних МПЗВ, однак висновки щодо тенденцій змін хімічного складу повинні базуватися на достовірних даних моніторингових спостережень, оскільки вміст компонентів у воді зазнає природних коливань. Тому для кожного МПЗВ необхідно мати інформацію про інтервал коливань вмісту компонентів хімічного складу вод.

Для експлуатаційних водозаборів відсутність негативних змін якості води визначається шляхом порівняння поточних показників з тими, що були на момент затвердження запасів.

Відсутність інформації про сучасний стан МПЗВ дозволяє визначити екологічні цілі лише в найбільш загальному вигляді. Після деокупації екологічні цілі для кожного МПЗВ будуть уточнені.

У таблиці наведені екологічні цілі для МПЗВ і їхніх груп.

Покращення стану всіх виділених МПЗВ слід очікувати значно пізніше, ніж покращення стану поверхневих водойм через їхнє положення у геологічному середовищі та складні природні та антропогенні умови. Враховуючи поточну ситуацію, такого покращення не слід очікувати раніше, ніж у 2042 р.

Таблиця 17. Екологічні цілі для МПЗВ і їхніх груп

№	Код МПЗВ	Назва МПЗВ	Кількісний стан		Хімічний стан		Причина відтермінування ¹	Причина встановлення менш жорстких цілей ²	Примітки ³
			Ціль	Термін досягнення	Ціль	Термін досягнення			
Групи безнапірних МПЗВ									
1	UAM5700Q 100	МПЗВ в алювіальних неоплейстоценово-голоценових	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО

№	Код МПЗВ	Назва МПЗВ	Кількісний стан	Хімічний стан	від	те	мі	ня	се	ім	ка
		відкладах									
2	UAM570NQ 100	МПЗВ в пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоценових відкладах	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т, С	НЗ	ЕО		
Напірні МПЗВ і групи напірних МПЗВ											
3	UAM5700N 100	МПЗВ у меотичних і понтичних відкладах	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		
4	UAM5700N 300	МПЗВ у середньо-верхньосарматських-меотис-понтичних відкладах	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		
5	UAM5700N 400	МПЗВ у середньо-верхньосарматських відкладах	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		
6	UAM5700N 500	МПЗВ у середньоміоценових відкладах	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		
7	UAM570PG 100	МПЗВ у відкладах еоцену	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		
8	UAM570PG 200	МПЗВ у відкладах палеоцену	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		
9	UAM5700K 100	МПЗВ у нижньокрейдових відкладах	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		
10	UAM5700J1 00	МПЗВ у відкладах верхньої юри	Добрий стан	2042	Добрий стан	2042	Т,С	НЗ	ЕО		

- 1 Т - причини технічного характеру, В - диспропорційно висока вартість, С – існуючий природний стан
- 2 не застосовується (НЗ) в першому циклі ПУРБ 2025 – 2030
- 3 ОР – оцінка ризиків недосягнення доброго стану, ЕС – екологічний стан за даними моніторингу, ХС - хімічний стан за даними моніторингу, ЕО – експертна оцінка

6 ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ВОДОКОРИСТУВАННЯ

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути підготовлено після деокупації АР Крим.

7 ОГЛЯД ВИКОНАННЯ ПРОГРАМ АБО ЗАХОДІВ, ВКЛЮЧАЮЧИ ШЛЯХИ ДОСЯГНЕННЯ ВИЗНАЧЕНИХ ЦІЛЕЙ.

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути підготовлено після деокупації АР Крим.

8 ПОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПРОГРАМ (ПЛАНІВ) ДЛЯ РАЙОНУ РІЧКОВОГО БАСЕЙНУ ЧИ СУББАСЕЙНУ, ЇХ ЗМІСТ ТА ПРОБЛЕМИ, ЯКІ ПЕРЕДБАЧЕНО РОЗВ'ЯЗАТИ

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути підготовлено після деокупації АР Крим, після проведення оцінки ризиків недосягнення екологічних цілей МПВ та МПЗВ, інвентаризації очисних споруд (ОС) та каналізаційних мереж (КМ), і підготовки програми заходів (ПЗ).

9 ЗВІТ ПРО ІНФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ТА ГРОМАДСЬКЕ ОБГОВОРЕННЯ ПРОЕКТУ ПЛАНУ УПРАВЛІННЯ РІЧКОВИМ БАСЕЙНОМ.

Основні вимоги до організації і проведення органами виконавчої влади консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики визначені Порядком, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики». Відповідно до пункту 5 Порядку консультації з громадськістю організовує і проводить орган виконавчої влади, який є головним розробником проекту нормативно-правового акта. Відповідно до пунктів 11 та 12 Порядку щодо проєктів нормативно-правових актів, які визначають стратегічні цілі, пріоритети і завдання у відповідній сфері державного управління, стосуються життєвих інтересів громадян, у тому числі впливають на стан навколишнього природного середовища, консультації з громадськістю проводяться в обов'язковому порядку у формі публічного громадського обговорення та/або електронних консультацій з громадськістю.

Відповідно до абзацу другого пункту 7 Порядку розроблення плану управління річковим басейном, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2017 р. № 336 «Про затвердження Порядку розроблення плану управління річковим басейном» громадське обговорення проєкту плану управління річковим басейном проводиться протягом не менш як шість місяців з дня їх оприлюднення. Відповідно до абзацу першого пункту 8-1 громадськість має право надавати зауваження та пропозиції до інформації про основні антропогенні впливи на кількісний та якісний стан поверхневих і підземних вод, зокрема точкових та дифузних джерел, протягом шести місяців з дня їх оприлюднення на вебсайті Міндовкілля.

Публічне громадське обговорення проєкту ПУРБ

Інформаційне повідомлення про проведення публічного громадського обговорення проєктів Планів управління річковими басейнами (2025-2030) та проєкти ПУРБ опубліковано на сайті Держводагентства 21 грудня 2023 року за посиланням: <https://davr.gov.ua/informacijne-providomlennya-pro-provedennya-publichnogo-gromadskogo-obgovorennya-proyektiv-planiv-upravlinnya-richkovimi-basejnami-20252030>.

Інформацію про початок громадського обговорення проєктів ПУРБ та проєкти ПУРБ опубліковано на сайті Міндовкілля 25 грудня 2023 року за посиланням: <https://mepr.gov.ua/ukrayina-zavershyla-robotu-nad-9-proyektamy-planiv-upravlinnya-richkovymu-basejnamy-rozpochalosya-gromadske-obgovorennya/>.

Згідно з інформацією, оприлюдненою у повідомленні про проведення публічного громадського обговорення проєктів Планів управління річковими басейнами (2025-2030), зауваження та пропозиції на паперових носіях приймалися за адресою: Державне агентство водних ресурсів України, вул. Велика Васильківська, 8, м. Київ, 01024, у електронному вигляді – на адресу ел. пошти rbmp@davr.gov.ua. Кінцевим строком подачі зауважень та пропозицій до проєкту ПУРБ було визначено 21 червня 2024 року.

У рамках публічного громадського обговорення Держводагентство, за підтримки проєкту EU4Environment, ініціювало низку заходів із залучення громадськості, про графік яких повідомило 28 лютого 2024 року на сайті за посиланням: <https://davr.gov.ua/news/derzhvodagentstvo-iniciyuye-zahodi-iz-zaluchennya-gromadskosti-do-obgovorennya-proyektiv-purb>.

Зокрема, запрошення на публічні громадські обговорення проєкту ПУРБ Криму було оприлюднено на сайті Держводагентства для всіх бажаючих 13 березня 2024 року <https://davr.gov.ua/news/gromadske-obgovorennya-proyektu-purb-richok-krimu>.

Держводагентство розіслало запрошення Представництву Президента України в АР Крим,

Меджлісу кримськотатарського народу, Прокуратурі АР Крим, Кримській платформі та іншим заінтересованим сторонам. Запрошення на захід з публічного обговорення проєкту ПУРБ Криму також оприлюднено на сайті Укрінформу [Посилання на анонс: https://www.ukrinform.ua/rubric-presshall/3840055-obgovorennia-proektu-planu-upravlinna-basejnom-ricok-krimu.html](https://www.ukrinform.ua/rubric-presshall/3840055-obgovorennia-proektu-planu-upravlinna-basejnom-ricok-krimu.html) [Посилання на Youtube: https://www.youtube.com/watch?v=N11AJYCM0fs](https://www.youtube.com/watch?v=N11AJYCM0fs).

19 березня 2024 року у місті Київ відбувся захід з публічного громадського обговорення проєкту Плану управління річковим басейном Криму. У заході взяли участь наживо 11 учасників – громадські організації та зацікавлені особи та 463 особи переглянули онлайн. На заході були представлені розділи проєкту ПУРБ, а також обговорено необхідні подальші кроки в сучасних умовах та після деокупації українського півострова. Інформація про захід розміщена на сайті Держводагентства <https://davr.gov.ua/news/v-ukrinformi-vidbulosya-predstavleniya-projektu-purb-richok-krimu> та Укрінформу.

Звіт за результатами публічного громадського обговорення буде розміщено на сайті Держводагентства та на сайті Міндовкілля.

Стратегічна екологічна оцінка проєкту ПУРБ

Порядок здійснення стратегічної екологічної оцінки (СЕО) визначається Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку» (далі – Закон) від 20 березня 2018 року № 2354-VIII. Відповідно до пункту 3 частини першої статті 9 Закону одним із етапів СЕО є проведення громадського обговорення та консультацій у порядку, передбаченому статтями 12 та 13 Закону, а також транскордонних консультацій у порядку, передбаченому статтею 14 Закону. Відповідно до частини дев'ятої статті 12 Закону «за результатами громадського обговорення замовник готує довідку про громадське обговорення, в якій підсумовує отримані зауваження і пропозиції та зазначає, яким чином у документі державного планування та звіті про стратегічну екологічну оцінку враховані зауваження і пропозиції, надані відповідно до цієї статті (або обґрунтовує їх відхилення), а також обґрунтовує обрання саме цього документа державного планування у тому вигляді, в якому він запропонований до затвердження, серед інших виправданих альтернатив, представлених до розгляду. До довідки додаються протокол громадських слухань (у разі проведення) та отримані письмові зауваження і пропозиції. Довідка про громадське обговорення є публічною інформацією та вноситься замовником до Єдиного реєстру стратегічної екологічної оцінки».

Довідку про громадське обговорення проєкту ПУРБ буде внесено Держводагентством до Єдиного реєстру стратегічної екологічної оцінки спільно з затвердженням ПУРБ Криму.

10 ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА ВИКОНАННЯ ПЛАНУ УПРАВЛІННЯ РІЧКОВИМ БАСЕЙНОМ.

У зв'язку з відсутністю можливості отримання актуальної інформації (немає інформації з 2014 року), цей розділ має бути оновлено після деокупації АР Крим.

Згідно з частиною другою статті 13 Водного кодексу України державне управління в галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, районні, обласні ради, органи виконавчої влади та інші державні органи відповідно до законодавства України.

Органами виконавчої влади у галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів є Міндовкілля, Держводагентство, Держгеонадра, Держекоінспекція та інші органи відповідно до законодавства.

Таблиця 18. Органи виконавчої влади у галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів

Назва	Адреса	Адреса офіційного веб-сайту
Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України (Міндовкілля)	вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м. Київ, 03035 тел.: (044) 206-31-00, (044) 206-31-15, факс: (044) 206-31-07, E-mail: info@mepr.gov.ua	www.mepr.gov.ua
Державне агентство водних ресурсів України (Держводагентство)	вул. Велика Васильківська, 8, м. Київ, 01024 тел./факс: (044) 235-31-92, тел. (044) 235-61-46 E-mail: davr@davr.gov.ua	www.davr.gov.ua
Державна служба геології та надр України (Держгеонадра)	вул. Антона Цедіка, 16, м. Київ, 03057 тел: (044) 536-13-18 E-mail: office@geo.gov.ua	www.geo.gov.ua
Державна екологічна інспекція України (Держекоінспекція)	Новопечерський пров. 3, корпус 2, м. Київ, 01042 тел./ факс +38 (044) 521-20-40 тел: (044) 521-20-38 E-mail: info@dei.gov.ua	www.dei.gov.ua

Таблиця 19. Основні нормативно-правові акти, якими визначені повноваження органів виконавчої влади у галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів

Назва органу	Нормативно-правовий акт	Посилання на офіційному вебпорталі парламенту України
Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України (Міндовкілля)	Водний кодекс України від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 24, ст. 189) – статті 15 та 15 ¹	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text
	Положення про Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 25 червня 2020 р. № 614 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 59, стор. 32, стаття 1853)	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/614-2020-%D0%BF#Text
Державне агентство водних ресурсів України (Держводагентство)	Водний кодекс України від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 24, ст.189) – стаття 16	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text
	Положення про Державне агентство водних ресурсів України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 393 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 71, стор. 34, стаття 1995)	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393-2014-%D0%BF#Text
Державна служба геології та надр України (Держгеонадра)	Водний кодекс України від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 24, ст.189) – стаття 17	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text
	Положення про Державну службу геології та надр України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1174 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 3, стор. 284, стаття 192)	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1174-2015-%D0%BF#Text
	Водний кодекс України від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 24, ст.189) – стаття 15 ²	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text

Державна екологічна інспекція України (Держекоінспекція)	Положення про Державну екологічну інспекцію України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2017 р. № 275 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 36, стор. 73, стаття 1131)	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/275-2017-%D0%BF#Text
	Положення про територіальні та міжрегіональні територіальні органи Держекоінспекції, затверджене наказом Міністерства енергетики та захисту довкілля України від 07 квітня 2020 року № 230, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 16 квітня 2020 р. за № 350/34633 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 33, стор. 25, стаття 1116)	https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0350-20#Text

11 ПОРЯДОК ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПЕРВИННОЇ, ПРО СТАН ПОВЕРХНЕВИХ І ПІДЗЕМНИХ ВОД

З метою забезпечення належної організації доступу до публічної інформації, реалізації Закону України «Про доступ до публічної інформації», Указу Президента України від 05 травня 2011 року № 547 «Питання забезпечення органами виконавчої влади доступу до публічної інформації», постанов Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року № 583 «Питання виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації» в Секретаріаті Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органах виконавчої влади», від 21 жовтня 2015 року № 835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних» наказом Міндовкілля від 02 грудня 2021 року № 793 «Про затвердження Порядку складання, подання та опрацювання запитів на інформацію, розпорядником якої є Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, та форм для подання таких запитів» затверджено Порядок складання, подання та опрацювання запитів на інформацію, розпорядником якої є Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, форму для подання запиту на інформацію у письмовому вигляді, форму для подання запиту на інформацію електронною поштою та форму для подання запиту на інформацію по телефону. (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0123-22#Text>).

Для регулювання порядку доступу до публічної інформації Держводагентством прийнято наказ від 08 грудня 2023 р. № 152 «Про деякі питання реалізації Закону України «Про доступ до публічної інформації» у Держводагентстві».

Згідно з пунктами 16-18 Порядку здійснення державного моніторингу вод, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2018 р. № 758, результатами здійснення державного моніторингу вод є:

- первинна інформація (дані спостережень), яка надається суб'єктами державного моніторингу вод;
- узагальнені дані, що стосуються певного проміжку часу або певної території;
- оцінка екологічного та хімічного стану масивів поверхневих вод, екологічного потенціалу штучних або істотно змінених масивів поверхневих вод, кількісного та хімічного стану масивів підземних вод, екологічного стану морських вод та визначення джерел негативного впливу на них;
- прогнози стану вод і його змін;
- науково обґрунтовані рекомендації, необхідні для прийняття управлінських рішень у галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів.

Суб'єкти державного моніторингу вод зобов'язані безстроково зберігати первинну інформацію (дані спостережень), отриману (отримані) в результаті здійснення державного моніторингу вод.

Інформація, здобута і оброблена суб'єктами державного моніторингу вод, є офіційною.

Первинна інформація (дані спостережень), узагальнені дані, результати оцінки, прогнози та рекомендації, результатів оцінки в результаті здійснення державного моніторингу вод, безоплатно подаються:

- щодо МПВ (включаючи прибережні води) – Держводагентству та Міндовкілля;
- щодо МПЗВ – Держгеонадрам та Міндовкілля, а також Держводагентству в частині узагальнених даних, результатів оцінки та прогнозів;
- щодо морських вод – Міндовкілля.

Суб'єкти державного моніторингу вод забезпечують обмін інформацією між собою за даними та результатами здійснення державного моніторингу вод на безоплатній основі.

Держводагентство збирає та публікує інформацію про стан поверхневих вод у відкритому доступі шляхом ведення наступних інформаційних ресурсів:

- геопортал «Державний водний кадастр: облік поверхневих водних об'єктів» (<http://geoportal.davr.gov.ua:81/>);
- веб-система «Моніторинг та екологічна оцінка водних ресурсів України» (<http://monitoring.davr.gov.ua/EcoWaterMon/GDKMap/Index>).

Між зазначеними інформаційними ресурсами та ресурсом Міндовкілля «Екозагроза» налаштований автоматичний обмін даними.

ДОДАТКИ
ДО ПЛАНУ УПРАВЛІННЯ РІЧКОВИМ БАСЕЙНОМ КРИМУ
2025-2030

Додаток 1. Перелік визначених МПВ

Ризик недосягнення екологічних цілей МПВ: 1 – без ризику, 2 – можливо під ризиком; 3 – під ризиком

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Гідроморфологія	Ризик недосягнення екологічних цілей	
										добрий екологічний стан	добрий
річки Криму	Істочна	оз. Айгульське	-	10	ІЗМПВ	UA_M5.7_0001	-	-	3	3	-
річки Криму	Істочна	оз. Айгульське	-	3,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_0002	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Цілинна	Азовське море	-	11,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_0003	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Цілинна	Азовське море	-	9,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_0004	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Вигонна	Азовське море	-	14,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_0005	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Азовське море	-	13,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_0006	-	-	3	3	-
річки Криму	Победна	Азовське море	-	17,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_0007	-	-	3	3	-
річки Криму	Победна	Азовське море	-	19,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_0008	-	-	3	3	-
річки Криму	Мирнівка	Победна	-	8,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_0009	-	-	3	3	-
річки Криму	Мирнівка	Победна	-	19,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_0010	-	-	3	3	-

річки Криму	Степна	Мирнівка	-	13,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 11	-	-	3	3	-
річки Криму	Стальна	Азовське море	-	13,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 12	-	-	3	3	-
річки Криму	Стальна	Азовське море	-	8,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 13	-	-	3	3	-
річки Криму	Салгир	Азовське море	UA_R_12_M_2 _Si	12,8	Річка	UA_M5.7_00 14	-	-	-	-	-
річки Криму	Салгир	Азовське море	UA_R_12_M_2 _Si	12	Річка	UA_M5.7_00 16	-	-	-	-	-
річки Криму	Салгир	Азовське море	UA_R_12_M_1 _Si	41,2	Річка	UA_M5.7_00 17	-	-	-	-	-
річки Криму	Салгир	Азовське море	-	118,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 18	-	-	3	3	-
річки Криму	Ангара	Салгир	UA_R_12_S_3_ Si	3,4	Річка	UA_M5.7_00 19	-	-	-	-	-
річки Криму	Ангара	Салгир	UA_R_12_S_3_ Ca	4	Річка	UA_M5.7_00 20	-	-	-	-	-
річки Криму	Ангара	Салгир	UA_R_12_S_2_ Si	5,3	Річка	UA_M5.7_00 21	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Ідентифікація	Ризик недосягнення екологічних цілей	
										рфологі	
річки Криму	Хараб-Тавель	Салгир	UA_R_12_S_3_Si	2,6	Річка	UA_M5.7_0022	-	-	-	-	-
річки Криму	Хараб-Тавель	Салгир	UA_R_12_S_2_Ca	3,6	Річка	UA_M5.7_0023	-	-	-	-	-
річки Криму	Хараб-Тавель	Салгир	UA_R_12_S_2_Si	5	Річка	UA_M5.7_0024	-	-	-	-	-
річки Криму	Малий Салгир	Салгир	UA_R_12_S_3_Si	0,9	Річка	UA_M5.7_0025	-	-	-	-	-
річки Криму	Малий Салгир	Салгир	-	19,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_0026	-	-	3	3	-
річки Криму	Галтчик-Кая	Салгир	-	15	ІЗМПВ	UA_M5.7_0027	-	-	3	3	-
річки Криму	Галтчик-Кая	Салгир	-	6,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_0028	-	-	3	3	-
річки Криму	Галтчик-Кая	Салгир	-	5,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_0029	-	-	3	3	-
річки Криму	Галтчик-Кая	Салгир	-	1,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_0030	-	-	3	3	-
річки Криму	Зуя	Салгир	UA_R_12_S_3_Ca	4	Річка	UA_M5.7_0031	-	-	-	-	-
річки Криму	Зуя	Салгир	UA_R_12_S_2_Ca	4,2	Річка	UA_M5.7_0032	-	-	-	-	-
річки Криму	Зуя	Салгир	UA_R_12_S_2_Ca	8,6	Річка	UA_M5.7_0034	-	-	-	-	-
річки Криму	Зуя	Салгир	UA_R_12_S_2_Si	2,1	Річка	UA_M5.7_0035	-	-	-	-	-

річки Криму	Зуя	Салгир	UA_R_12_M_2_Si	3,5	Річка	UA_M5.7_00_36	-	-	-	-	-
річки Криму	Зуя	Салгир	UA_R_12_M_1_Ca	25,6	Річка	UA_M5.7_00_37	-	-	-	-	-
річки Криму	Зуя	Салгир	-	1	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_38	-	-	3	3	-
річки Криму	Фундукли	Зуя	UA_R_12_S_2_Ca	11,9	Річка	UA_M5.7_00_39	-	-	-	-	-
річки Криму	Фундукли	Зуя	-	2,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_40	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Зуя	-	8,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_41	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Зуя	-	5,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_42	-	-	3	3	-
річки Криму	Бештерек	Зуя	UA_R_12_S_3_Si	4,9	Річка	UA_M5.7_00_43	-	-	-	-	-
річки Криму	Бештерек	Зуя	UA_R_12_S_2_Si	3,3	Річка	UA_M5.7_00_44	-	-	-	-	-
річки Криму	Бештерек	Зуя	-	18,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_45	-	-	3	3	-
річки Криму	Бештерек	Зуя	-	11,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_46	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Бергуба	Салгир	UA_R_12_S_1_Ca	14,5	Річка	UA_M5.7_00_47	-	-	-	-	-
річки Криму	Бурульча	Салгир	UA_R_12_S_4_Ca	5,1	Річка	UA_M5.7_00_48	-	-	-	-	-
річки Криму	Бурульча	Салгир	UA_R_12_S_3_Ca	7,6	Річка	UA_M5.7_00_49	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	І дроморфологі	Ризик недосягнення екологічних цілей	
річки Криму	Бурульча	Салгир	UA_R_12_S_2_Ca	5,6	Річка	UA_M5.7_0050	-	-	-	-	-
річки Криму	Бурульча	Салгир	UA_R_12_M_2_Ca	16,2	Річка	UA_M5.7_0051	-	-	-	-	-
річки Криму	Бурульча	Салгир	UA_R_12_M_2_Si	7,5	Річка	UA_M5.7_0052	-	-	-	-	-
річки Криму	Бурульча	Салгир	-	33,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_0053	-	-	3	3	-
річки Криму	стр. Су-Ат	Бурульча	UA_R_12_S_4_Ca	3,8	Річка	UA_M5.7_0054	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Су-Ат	Бурульча	UA_R_12_S_3_Ca	8,1	Річка	UA_M5.7_0055	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Су-Ат	Бурульча	UA_R_12_S_2_Ca	2,4	Річка	UA_M5.7_0056	-	-	-	-	-
річки Криму	Карасівка	Салгир	-	2,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_0057	-	-	3	3	-
річки Криму	Карасівка	Салгир	-	0,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_0059	-	-	3	3	-
річки Криму	Карасівка	Салгир	-	2,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_0060	-	-	3	3	-
річки Криму	Карасівка	Салгир	UA_R_12_M_1_Si	14,8	Річка	UA_M5.7_0061	-	-	-	-	-
річки Криму	Карасівка	Салгир	-	16,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_0062	-	-	3	3	-
річки Криму	Карасівка	Салгир	UA_R_12_M_1_Si	17,6	Річка	UA_M5.7_0063	-	-	-	-	-

річки Криму	Карасівка	Салгир	UA_R_12_L_1_Si	28,1	Річка	UA_M5.7_00_64	-	-	-	-	-
річки Криму	яр Лянчин	Карасівка	UA_R_12_S_4_Ca	1,1	Річка	UA_M5.7_00_65	-	-	-	-	-
річки Криму	яр Лянчин	Карасівка	UA_R_12_S_3_Ca	6,3	Річка	UA_M5.7_00_66	-	-	-	-	-
річки Криму	яр Лянчин	Карасівка	UA_R_12_S_2_Si	11,5	Річка	UA_M5.7_00_67	-	-	-	-	-
річки Криму	яр Лянчин	Карасівка	-	0,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_69	-	-	3	3	-
річки Криму	Тонас	Карасівка	UA_R_12_S_4_Si	1,1	Річка	UA_M5.7_00_70	-	-	-	-	-
річки Криму	Тонас	Карасівка	UA_R_12_S_3_Si	4,7	Річка	UA_M5.7_00_71	-	-	-	-	-
річки Криму	Тонас	Карасівка	UA_R_12_S_2_Si	9,2	Річка	UA_M5.7_00_72	-	-	-	-	-
річки Криму	Тонас	Карасівка	-	9,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_73	-	-	3	3	-
річки Криму	Тонас	Карасівка	-	2,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_74	-	-	3	3	-
річки Криму	Малбай-Узень	Тонас	UA_R_12_S_3_Ca	01,01,375 2	Річка	UA_M5.7_00_75	-	-	-	-	-
річки Криму	Малбай-Узень	Тонас	UA_R_12_S_2_Ca	3,3	Річка	UA_M5.7_00_76	-	-	-	-	-
річки Криму	Малбай-Узень	Тонас	UA_R_12_S_2_Si	5,4	Річка	UA_M5.7_00_77	-	-	-	-	-
річки Криму	Сарису	Карасівка	-	7,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_00_78	-	-	3	3	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Ідентифікаційний номер	Ризик не досягнення екологічних цілей	
										3	-
річки Криму	Сарису	Карасівка	-	7	ІЗМПВ	UA_M5.7_0079	-	-	3	3	-
річки Криму	Сарису	Карасівка	-	2	ІЗМПВ	UA_M5.7_0080	-	-	3	3	-
річки Криму	Сарису	Карасівка	UA_R_12_M_1_Si	4,2	Річка	UA_M5.7_0081	-	-	-	-	-
річки Криму	Таш-Кура	Сарису	UA_R_12_S_3_Ca	2,5	Річка	UA_M5.7_0082	-	-	-	-	-
річки Криму	Таш-Кура	Сарису	UA_R_12_S_2_Ca	8,6	Річка	UA_M5.7_0083	-	-	-	-	-
річки Криму	Таш-Кура	Сарису	UA_R_12_S_2_Si	1,5	Річка	UA_M5.7_0084	-	-	-	-	-
річки Криму	Дерен-Джілга	Сарису	-	1,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_0085	-	-	3	3	-
річки Криму	Дерен-Джілга	Сарису	-	6,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_0086	-	-	3	3	-
річки Криму	Дерен-Джілга	Сарису	-	2,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_0087	-	-	3	3	-
річки Криму	Кучук-Карасу	Карасівка	UA_R_12_S_3_Si	5,7	Річка	UA_M5.7_0088	-	-	-	-	-
річки Криму	Кучук-Карасу	Карасівка	UA_R_12_S_2_Si	15,3	Річка	UA_M5.7_0089	-	-	-	-	-
річки Криму	Кучук-Карасу	Карасівка	UA_R_12_M_2_Si	8,2	Річка	UA_M5.7_0090	-	-	-	-	-
річки Криму	Кучук-Карасу	Карасівка	-	9,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_0091	-	-	3	3	-

річки Криму	Кучук-Карасу	Карасівка	-	10,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 92	-	-	3	3	-
річки Криму	Кучук-Карасу	Карасівка	UA_R_12_M_1 _Si	14,8	Річка	UA_M5.7_00 93	-	-	-	-	-
річки Криму	Суджілка, сухе русло	Азовське море	-	20,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 94	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Азовське море	-	4,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 95	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Азовське море	-	9,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 96	-	-	3	3	-
річки Криму	Східний Булганак (Булганак)	Азовське море	-	11,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 97	-	-	3	3	-
річки Криму	Східний Булганак (Булганак)	Азовське море	-	33,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_00 98	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Східний Булганак (Булганак)	UA_R_12_S_1_ Si	12,7	Річка	UA_M5.7_00 99	-	-	-	-	-
річки Криму	Мокрий Індол	Східний Булганак (Булганак)	-	45,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 00	-	-	3	3	-
річки Криму	Сала	Мокрий Індол	UA_R_12_S_1_ Ca	2,6	Річка	UA_M5.7_01 01	-	-	-	-	-
річки Криму	Сала	Мокрий Індол	-	12,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 02	-	-	3	3	-
річки Криму	Індол	Мокрий Індол	UA_R_12_S_1_ Ca	7,1	Річка	UA_M5.7_01 03	-	-	-	-	-
річки Криму	Індол	Мокрий Індол	UA_R_12_S_1_ Si	15	Річка	UA_M5.7_01 04	-	-	-	-	-
річки Криму	Індол	Мокрий Індол	-	0,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 05	-	-	3	3	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	І дроморфологі	Ризик недосягнення екологічних цілей	
										-	-
річки Криму	б. Куртинська	Індол	UA_R_12_S_1_Ca	5,1	Річка	UA_M5.7_01_06	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Куртинська	Індол	UA_R_12_S_1_Si	7,1	Річка	UA_M5.7_01_07	-	-	-	-	-
річки Криму	Сухий Індол	Мокрий Індол	UA_R_12_S_1_Ca	6	Річка	UA_M5.7_01_08	-	-	-	-	-
річки Криму	Сухий Індол	Мокрий Індол	-	29	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_09	-	-	3	3	-
річки Криму	Субаш, Сушба	Азовське море	-	24,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_10	-	-	3	3	-
річки Криму	Субаш, Сушба	Азовське море	-	10,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_11	-	-	3	3	-
річки Криму	Кхоур-Джіла	Субаш, Сушба	-	21,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_12	-	-	3	3	-
річки Криму	Кхоур-Джіла	Субаш, Сушба	-	5,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_13	-	-	3	3	-
річки Криму	Чорох-Су	Азовське море	UA_R_12_S_2_Si	4,1	Річка	UA_M5.7_01_14	-	-	-	-	-
річки Криму	Чорох-Су	Азовське море	-	20,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_15	-	-	3	3	-
річки Криму	Чорох-Су	Азовське море	-	11,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_16	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Чорох-Су	UA_R_12_S_1_Si	11,2	Річка	UA_M5.7_01_17	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	болото на схід від м. Феодос	-	11,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_18	-	-	3	3	-

річки Криму	б. Кой-Асан	Азовське море	UA_R_12_S_1_Si	1,7	Річка	UA_M5.7_01_20	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Кой-Асан	Азовське море	UA_R_12_S_1_Si	9,8	Річка	UA_M5.7_01_22	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	Чорне море	-	11,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_23	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Алі-Бай	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	24,7	Річка	UA_M5.7_01_24	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Алі-Бай	Чорне море	UA_R_12_M_1_Si	1,6	Річка	UA_M5.7_01_25	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Алі-Бай	Чорне море	-	3,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_26	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Алі-Бай	Чорне море	UA_R_12_M_1_Si	7,9	Річка	UA_M5.7_01_27	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	б. Алі-Бай	UA_R_12_S_1_Si	8,1	Річка	UA_M5.7_01_28	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	б. Алі-Бай	-	1,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_29	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	б. Алі-Бай	UA_R_12_S_1_Si	5,8	Річка	UA_M5.7_01_30	-	-	-	-	-
річки Криму	Сім Колодязів	оз. Актаське	UA_R_12_S_1_Si	20,7	Річка	UA_M5.7_01_31	-	-	-	-	-
річки Криму	Сім Колодязів	оз. Актаське	-	6,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_32	-	-	3	3	-
річки Криму	Самарлі	болото Астанінське	UA_R_12_S_1_Si	27,4	Річка	UA_M5.7_01_34	-	-	-	-	-
річки Криму	Самарлі	болото Астанінське	UA_R_12_M_1_Si	23,6	Річка	UA_M5.7_01_35	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	І дроморфологі	Ризик недосягнення екологічних цілей	
річки Криму	б. Чалтиірська	Самарлі	UA_R_12_S_1_Si	9,2	Річка	UA_M5.7_0137	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Чалтиірська	Самарлі	UA_R_12_S_1_Si	1,8	Річка	UA_M5.7_0139	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	Самарлі	UA_R_12_S_1_Si	17,4	Річка	UA_M5.7_0140	-	-	-	-	-
річки Криму	Зелений Яр	Чорне море	-	10	ІЗМПВ	UA_M5.7_0141	-	-	3	3	-
річки Криму	Зелений Яр	Чорне море	-	4,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_0143	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	21,1	Річка	UA_M5.7_0144	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	Чорне море	UA_R_12_M_1_Si	1,3	Річка	UA_M5.7_0145	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Каралар	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	10,2	Річка	UA_M5.7_0146	-	-	-	-	-
річки Криму	Мелек-Чесме	Чорне море	-	14,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_0147	-	-	3	3	-
річки Криму	Мелек-Чесме	Чорне море	-	0,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_0148	-	-	3	3	-
річки Криму	Катарлез	Мелек-Чесме	UA_R_12_S_1_Si	15,7	Річка	UA_M5.7_0149	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Чурбашська	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	7	Річка	UA_M5.7_0150	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Чурбашська	Чорне море	-	1,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_0151	-	-	3	3	-

річки Криму	б. Чурбашська	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	12,3	Річка	UA_M5.7_01_52	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Чурбашська	Чорне море	-	10,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_53	-	-	3	3	-
річки Криму	Ічкін-Джілга	оз. Тобечицьке	-	18,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_54	-	-	3	3	-
річки Криму	Чит-Оба	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	12,5	Річка	UA_M5.7_01_55	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Узунлар	оз. Узунларське	UA_R_12_S_1_Si	11,6	Річка	UA_M5.7_01_56	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Шаклар	оз. Узунларське	UA_R_12_S_1_Si	12	Річка	UA_M5.7_01_57	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Таш-Алчин	оз. Узунларське	UA_R_12_S_1_Si	11,8	Річка	UA_M5.7_01_58	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Баш-Киргиз	оз. Качик	UA_R_12_S_1_Si	11	Річка	UA_M5.7_01_59	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Джав-Тобе	оз. Качик	UA_R_12_S_1_Si	5,4	Річка	UA_M5.7_01_60	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Джав-Тобе	оз. Качик	-	1,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_61	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Джав-Тобе	оз. Качик	UA_R_12_S_1_Si	7,9	Річка	UA_M5.7_01_62	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Найманська	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	11,4	Річка	UA_M5.7_01_63	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	15,5	Річка	UA_M5.7_01_64	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Піщана	Чорне море	-	14,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_65	-	-	3	3	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Ідентифікаційний номер	Ризик недосягнення екологічних цілей	
										3	-
річки Криму	Байбуга	Чорне море	-	16,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_66	-	-	3	3	-
річки Криму	Байбуга	Чорне море	-	3,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_67	-	-	3	3	-
річки Криму	стр. Кізилтаський	Отуз	UA_R_12_S_2_Ca	3,4	Річка	UA_M5.7_01_68	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Кізилтаський	Отуз	UA_R_12_S_1_Ca	3,2	Річка	UA_M5.7_01_69	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Кізилтаський	Отуз	-	3,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_70	-	-	3	3	-
річки Криму	Отуз	Чорне море	-	3,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_71	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Бугаська	Чорне море	UA_R_12_S_2_Ca	1,8	Річка	UA_M5.7_01_72	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Бугаська	Чорне море	-	7,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_73	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Бугаська	Чорне море	-	2,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_74	-	-	3	3	-
річки Криму	Таракташ	Чорне море	UA_R_12_S_3_Si	1,1	Річка	UA_M5.7_01_75	-	-	-	-	-
річки Криму	Таракташ	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	7,3	Річка	UA_M5.7_01_76	-	-	-	-	-
річки Криму	Таракташ	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	1	Річка	UA_M5.7_01_77	-	-	-	-	-
річки Криму	Таракташ	Чорне море	UA_R_12_S_1_Ca	3,2	Річка	UA_M5.7_01_78	-	-	-	-	-

річки Криму	Таракташ	Чорне море	-	4,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 79	-	-	3	3	-
річки Криму	Таракташ	Чорне море	-	1,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 80	-	-	3	3	-
річки Криму	Таракташ	Чорне море	-	2,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 81	-	-	3	3	-
річки Криму	Таракташ	Чорне море	-	1,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 82	-	-	3	3	-
річки Криму	Карагач	Таракташ	UA_R_12_S_3_ Si	0,2	Річка	UA_M5.7_01 83	-	-	-	-	-
річки Криму	Карагач	Таракташ	UA_R_12_S_2_ Si	5,2	Річка	UA_M5.7_01 84	-	-	-	-	-
річки Криму	Карагач	Таракташ	UA_R_12_S_1_ Si	5	Річка	UA_M5.7_01 85	-	-	-	-	-
річки Криму	Карагач	Таракташ	-	3,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 86	-	-	3	3	-
річки Криму	Ворон	Чорне море	UA_R_12_S_3_ Si	0,2	Річка	UA_M5.7_01 87	-	-	-	-	-
річки Криму	Ворон	Чорне море	UA_R_12_S_2_ Si	4,8	Річка	UA_M5.7_01 88	-	-	-	-	-
річки Криму	Ворон	Чорне море	-	8,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01 89	-	-	3	3	-
річки Криму	Ай-Серез	Ворон	UA_R_12_S_4_ Si	0,2	Річка	UA_M5.7_01 90	-	-	-	-	-
річки Криму	Ай-Серез	Ворон	UA_R_12_S_3_ Si	2,2	Річка	UA_M5.7_01 91	-	-	-	-	-
річки Криму	Ай-Серез	Ворон	UA_R_12_S_2_ Si	5	Річка	UA_M5.7_01 92	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Ідентифікаційний номер	Ризик недосягнення екологічних цілей	
річки Криму	Ай-Серез	Ворон	UA_R_12_S_1_Si	3,1	Річка	UA_M5.7_01_93	-	-	-	-	-
річки Криму	Шелен	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	3,5	Річка	UA_M5.7_01_94	-	-	-	-	-
річки Криму	Шелен	Чорне море	-	8	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_95	-	-	3	3	-
річки Криму	Уснут	Чорне море	UA_R_12_S_3_Si	0,7	Річка	UA_M5.7_01_96	-	-	-	-	-
річки Криму	Уснут	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	3,3	Річка	UA_M5.7_01_97	-	-	-	-	-
річки Криму	Уснут	Чорне море	-	8,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_01_98	-	-	3	3	-
річки Криму	Арпат	Уснут	UA_R_12_S_2_Si	4,1	Річка	UA_M5.7_01_99	-	-	-	-	-
річки Криму	Арпат	Уснут	-	7	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_00	-	-	3	3	-
річки Криму	Андус	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	1,9	Річка	UA_M5.7_02_01	-	-	-	-	-
річки Криму	Андус	Чорне море	-	4,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_02	-	-	3	3	-
річки Криму	Алачук	Андус	UA_R_12_S_4_Ca	2,1	Річка	UA_M5.7_02_03	-	-	-	-	-
річки Криму	Алачук	Андус	UA_R_12_S_3_Ca	1,5	Річка	UA_M5.7_02_04	-	-	-	-	-
річки Криму	Алачук	Андус	UA_R_12_S_2_Ca	1,1	Річка	UA_M5.7_02_05	-	-	-	-	-

річки Криму	Алачук	Андус	UA_R_12_S_2_Si	1,9	Річка	UA_M5.7_02_06	-	-	-	-	-
річки Криму	Алачук	Андус	UA_R_12_S_1_Si	6	Річка	UA_M5.7_02_07	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Орта-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_4_Ca	0,2	Річка	UA_M5.7_02_08	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Орта-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_3_Ca	1,8	Річка	UA_M5.7_02_09	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Орта-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_2_Ca	1,4	Річка	UA_M5.7_02_10	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Орта-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	1,5	Річка	UA_M5.7_02_11	-	-	-	-	-
річки Криму	стр. Орта-Узень	Чорне море	-	7	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_12	-	-	3	3	-
річки Криму	Улу-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_4_Ca	0,3	Річка	UA_M5.7_02_13	-	-	-	-	-
річки Криму	Улу-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_3_Ca	1,5	Річка	UA_M5.7_02_14	-	-	-	-	-
річки Криму	Улу-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_2_Ca	0,6	Річка	UA_M5.7_02_15	-	-	-	-	-
річки Криму	Улу-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	3,1	Річка	UA_M5.7_02_16	-	-	-	-	-
річки Криму	Улу-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	7	Річка	UA_M5.7_02_17	-	-	-	-	-
річки Криму	Демерджі	Чорне море	UA_R_12_S_4_Si	0,8	Річка	UA_M5.7_02_18	-	-	-	-	-
річки Криму	Демерджі	Чорне море	UA_R_12_S_3_Si	2,3	Річка	UA_M5.7_02_19	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	І дроморфологі	Ризик недосягнення екологічних цілей	
річки Криму	Демерджі	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	3	Річка	UA_M5.7_02_20	-	-	-	-	-
річки Криму	Демерджі	Чорне море	-	7,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_21	-	-	3	3	-
річки Криму	Сафун-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_4_Si	0,4	Річка	UA_M5.7_02_22	-	-	-	-	-
річки Криму	Сафун-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_3_Si	1,7	Річка	UA_M5.7_02_23	-	-	-	-	-
річки Криму	Сафун-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	3,6	Річка	UA_M5.7_02_24	-	-	-	-	-
річки Криму	Сафун-Узень	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	7,8	Річка	UA_M5.7_02_25	-	-	-	-	-
річки Криму	Дерекойка (Бадка, Бала, Бист)	Чорне море	UA_R_12_S_4_Si	2,5	Річка	UA_M5.7_02_26	-	-	-	-	-
річки Криму	Дерекойка (Бадка, Бала, Бист)	Чорне море	UA_R_12_S_3_Si	1,9	Річка	UA_M5.7_02_27	-	-	-	-	-
річки Криму	Дерекойка (Бадка, Бала, Бист)	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	2	Річка	UA_M5.7_02_28	-	-	-	-	-
річки Криму	Дерекойка (Бадка, Бала, Бист)	Чорне море	-	3,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_29	-	-	3	3	-
річки Криму	Чорна	Чорне море	UA_R_12_S_3_Ca	1	Річка	UA_M5.7_02_30	-	-	-	-	-
річки Криму	Чорна	Чорне море	UA_R_12_S_2_Ca	6,3	Річка	UA_M5.7_02_31	-	-	-	-	-
річки Криму	Чорна	Чорне море	UA_R_12_S_2_Si	0,4	Річка	UA_M5.7_02_32	-	-	-	-	-

річки Криму	Чорна	Чорне море	-	3,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_02 34	-	-	3	3	-
річки Криму	Чорна	Чорне море	UA_R_12_M_1 _Si	21,3	Річка	UA_M5.7_02 35	-	-	-	-	-
річки Криму	Чорна	Чорне море	-	4,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_02 36	-	-	3	3	-
річки Криму	Байдарка	Чорна	UA_R_12_S_2_ Si	3,1	Річка	UA_M5.7_02 37	-	-	-	-	-
річки Криму	Байдарка	Чорна	UA_R_12_S_2_ Ca	4,1	Річка	UA_M5.7_02 38	-	-	-	-	-
річки Криму	Байдарка	Чорна	UA_R_12_S_2_ Si	4	Річка	UA_M5.7_02 39	-	-	-	-	-
річки Криму	Айтодорка	Чорна	UA_R_12_S_3_ Si	0,5	Річка	UA_M5.7_02 40	-	-	-	-	-
річки Криму	Айтодорка	Чорна	UA_R_12_S_2_ Si	7	Річка	UA_M5.7_02 41	-	-	-	-	-
річки Криму	Айтодорка	Чорна	-	9,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_02 42	-	-	3	3	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	UA_R_12_S_4_ Ca	1	Річка	UA_M5.7_02 43	-	-	-	-	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	UA_R_12_S_3_ Ca	2,4	Річка	UA_M5.7_02 44	-	-	-	-	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	UA_R_12_S_2_ Ca	2,5	Річка	UA_M5.7_02 45	-	-	-	-	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	UA_R_12_S_2_ Si	13,8	Річка	UA_M5.7_02 46	-	-	-	-	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	UA_R_12_M_2_ _Si	1,1	Річка	UA_M5.7_02 47	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	І дроморфологі	Ризик недосягнення екологічних цілей	
										-	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	UA_R_12_M_1_Si	15	Річка	UA_M5.7_02_48	-	-	-	-	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	-	15	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_49	-	-	3	3	-
річки Криму	Бельбек	Чорне море	UA_R_12_M_1_Si	10,1	Річка	UA_M5.7_02_50	-	-	-	-	-
річки Криму	Коккозка	Бельбек	UA_R_12_S_4_Ca	0,5	Річка	UA_M5.7_02_51	-	-	-	-	-
річки Криму	Коккозка	Бельбек	UA_R_12_S_3_Ca	5,4	Річка	UA_M5.7_02_52	-	-	-	-	-
річки Криму	Коккозка	Бельбек	UA_R_12_S_2_Ca	3,2	Річка	UA_M5.7_02_53	-	-	-	-	-
річки Криму	Коккозка	Бельбек	UA_R_12_S_2_Si	7,4	Річка	UA_M5.7_02_54	-	-	-	-	-
річки Криму	Ураус-Дересі	Бельбек	UA_R_12_S_2_Si	5,4	Річка	UA_M5.7_02_55	-	-	-	-	-
річки Криму	Ураус-Дересі	Бельбек	-	4,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_56	-	-	3	3	-
річки Криму	Ураус-Дересі	Бельбек	-	2,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_57	-	-	3	3	-
річки Криму	Кача	Чорне море	UA_R_12_S_4_Ca	2,6	Річка	UA_M5.7_02_58	-	-	-	-	-
річки Криму	Кача	Чорне море	UA_R_12_S_3_Ca	1,5	Річка	UA_M5.7_02_59	-	-	-	-	-
річки Криму	Кача	Чорне море	UA_R_12_S_3_Si	4,4	Річка	UA_M5.7_02_60	-	-	-	-	-

річки Криму	Кача	Чорне море	UA_R_12_S_2_ Si	5,6	Річка	UA_M5.7_02 61	-	-	-	-	-
річки Криму	Кача	Чорне море	UA_R_12_M_2_ Si	3,4	Річка	UA_M5.7_02 62	-	-	-	-	-
річки Криму	Кача	Чорне море	UA_R_12_M_2_ Si	9,7	Річка	UA_M5.7_02 64	-	-	-	-	-
річки Криму	Кача	Чорне море	-	5,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_02 65	-	-	3	3	-
річки Криму	Кача	Чорне море	UA_R_12_M_1_ Ca	15,2	Річка	UA_M5.7_02 66	-	-	-	-	-
річки Криму	Кача	Чорне море	-	19,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_02 67	-	-	3	3	-
річки Криму	Коспана	Кача	UA_R_12_S_4_ Ca	2,5	Річка	UA_M5.7_02 68	-	-	-	-	-
річки Криму	Коспана	Кача	UA_R_12_S_3_ Ca	2,8	Річка	UA_M5.7_02 69	-	-	-	-	-
річки Криму	Коспана	Кача	UA_R_12_S_3_ Si	0,5	Річка	UA_M5.7_02 70	-	-	-	-	-
річки Криму	Коспана	Кача	UA_R_12_S_2_ Si	4,8	Річка	UA_M5.7_02 71	-	-	-	-	-
річки Криму	Стиля	Кача	UA_R_12_S_4_ Ca	2,2	Річка	UA_M5.7_02 72	-	-	-	-	-
річки Криму	Стиля	Кача	UA_R_12_S_3_ Ca	2	Річка	UA_M5.7_02 73	-	-	-	-	-
річки Криму	Стиля	Кача	UA_R_12_S_3_ Si	2,3	Річка	UA_M5.7_02 74	-	-	-	-	-
річки Криму	Стиля	Кача	UA_R_12_S_2_ Si	6,7	Річка	UA_M5.7_02 75	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	І дроморфологі	Ризик недосягнення екологічних цілей	
річки Криму	Марта	Кача	UA_R_12_S_3_Si	1,1	Річка	UA_M5.7_0276	-	-	-	-	-
річки Криму	Марта	Кача	UA_R_12_S_2_Si	18	Річка	UA_M5.7_0277	-	-	-	-	-
річки Криму	Чурук-Су	Кача	UA_R_12_S_2_Si	1,4	Річка	UA_M5.7_0278	-	-	-	-	-
річки Криму	Чурук-Су	Кача	UA_R_12_S_2_Ca	2,1	Річка	UA_M5.7_0279	-	-	-	-	-
річки Криму	Чурук-Су	Кача	-	8,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_0280	-	-	3	3	-
річки Криму	Альма	Альма	UA_R_12_S_4_Si	0,8	Річка	UA_M5.7_0281	-	-	-	-	-
річки Криму	Альма	Альма	UA_R_12_S_3_Si	8,3	Річка	UA_M5.7_0282	-	-	-	-	-
річки Криму	Альма	Альма	UA_R_12_S_2_Si	11,6	Річка	UA_M5.7_0283	-	-	-	-	-
річки Криму	Альма	Чорне море	UA_R_12_M_2_Si	10,8	Річка	UA_M5.7_0284	-	-	-	-	-
річки Криму	Альма	Чорне море	UA_R_12_M_2_Si	3,8	Річка	UA_M5.7_0286	-	-	-	-	-
річки Криму	Альма	Чорне море	UA_R_12_M_1_Si	41,1	Річка	UA_M5.7_0287	-	-	-	-	-
річки Криму	Суха Альма	Альма	UA_R_12_S_3_Si	3,5	Річка	UA_M5.7_0288	-	-	-	-	-
річки Криму	Суха Альма	Альма	UA_R_12_S_2_Si	8	Річка	UA_M5.7_0289	-	-	-	-	-

річки Криму	Коса	Альма	UA_R_12_S_4_Si	0,5	Річка	UA_M5.7_02_90	-	-	-	-	-
річки Криму	Коса	Альма	UA_R_12_S_3_Si	3,3	Річка	UA_M5.7_02_91	-	-	-	-	-
річки Криму	Коса	Альма	UA_R_12_S_2_Si	9,7	Річка	UA_M5.7_02_92	-	-	-	-	-
річки Криму	Бодрак	Альма	UA_R_12_S_2_Si	12,7	Річка	UA_M5.7_02_93	-	-	-	-	-
річки Криму	Бодрак	Альма	UA_R_12_S_1_Si	4,1	Річка	UA_M5.7_02_94	-	-	-	-	-
річки Криму	Ескі-Кишав	Альма	UA_R_12_S_2_Ca	2,7	Річка	UA_M5.7_02_95	-	-	-	-	-
річки Криму	Ескі-Кишав	Альма	-	5,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_96	-	-	3	3	-
річки Криму	Ескі-Кишав	Альма	-	6,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_97	-	-	3	3	-
річки Криму	Буранчі-Ічі	Ескі-Кишав	-	2,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_02_98	-	-	3	3	-
річки Криму	Буранчі-Ічі	Ескі-Кишав	UA_R_12_S_1_Ca	5,8	Річка	UA_M5.7_02_99	-	-	-	-	-
річки Криму	Буранчі-Ічі	Ескі-Кишав	UA_R_12_S_1_Si	4,6	Річка	UA_M5.7_03_00	-	-	-	-	-
річки Криму	Західний Булганак	Чорне море	-	4	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_01	-	-	3	3	-
річки Криму	Західний Булганак	Чорне море	-	9,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_02	-	-	3	3	-
річки Криму	Західний Булганак	Чорне море	-	16,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_03	-	-	3	3	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Ідентифікаційний номер	Ризик недосягнення екологічних цілей	
										3	-
річки Криму	Західний Булганак	Чорне море	-	17,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_04	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви (Тереклав)	оз. Богайли	UA_R_12_S_1_Si	10,7	Річка	UA_M5.7_03_05	-	-	-	-	-
річки Криму	Тобе-Чокрак	оз. Кизил-Яр	-	3,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_06	-	-	3	3	-
річки Криму	Тобе-Чокрак	оз. Кизил-Яр	-	28,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_07	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Михайлівська	оз. Сакське	-	17,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_08	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Михайлівська	оз. Сакське	UA_R_12_M_1_Si	4,6	Річка	UA_M5.7_03_09	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Горьковська	б. Михайлівська	UA_R_12_S_1_Si	12,8	Річка	UA_M5.7_03_10	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Темеш	оз. Сасик	-	15,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_11	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Кар'єрна	оз. Сасик	-	10,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_12	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Кар'єрна	оз. Сасик	-	16	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_13	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Листовська	оз. Сасик	-	9,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_14	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Листовська	оз. Сасик	-	5	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_15	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Любимовська	б. Листовська	-	13,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_16	-	-	3	3	-

річки Криму	б. Барановська	б. Листовська	-	1,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 17	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Барановська	б. Листовська	UA_R_12_S_1_ Ca	10,8	Річка	UA_M5.7_03 18	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Барановська	б. Листовська	UA_R_12_S_1_ Si	6,8	Річка	UA_M5.7_03 19	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Барановська	б. Листовська	UA_R_12_M_1_ Si	5,3	Річка	UA_M5.7_03 20	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Ташкинська	Чорне море	-	3,6	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 21	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Ташкинська	Чорне море	-	12,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 22	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Старий Донузлав	оз. Донузлав	-	5,1	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 23	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Старий Донузлав	оз. Донузлав	-	7	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 24	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Старий Донузлав	оз. Донузлав	UA_R_12_M_1_ Si	20	Річка	UA_M5.7_03 25	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Старий Донузлав	оз. Донузлав	UA_R_12_M_1_ Ca	12,2	Річка	UA_M5.7_03 26	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Донузлав	б. Старий Донузлав	-	16,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 27	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Донузлав	б. Старий Донузлав	-	3	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 28	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Донузлав	б. Старий Донузлав	-	1,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 29	-	-	3	3	-
річки Криму	б. Джарилгач	Чорне море	UA_R_12_S_1_ Si	0,3	Річка	UA_M5.7_03 30	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Інфраструктура	Ризик недосягнення екологічних цілей	
річки Криму	б. Джарилгач	Чорне море	UA_R_12_S_1_Ca	15,8	Річка	UA_M5.7_03_31	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Джарилгач	Чорне море	UA_R_12_M_1_Ca	7,5	Річка	UA_M5.7_03_32	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Кіровська	б. Джарилгач	UA_R_12_S_1_Si	4,5	Річка	UA_M5.7_03_33	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Кіровська	б. Джарилгач	UA_R_12_S_1_Ca	11,3	Річка	UA_M5.7_03_34	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Джугенська-Ахтанська	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	13,5	Річка	UA_M5.7_03_35	-	-	-	-	-
річки Криму	б. Джугенська-Ахтанська	Чорне море	UA_R_12_M_1_Si	8,6	Річка	UA_M5.7_03_36	-	-	-	-	-
річки Криму	Самарчік	Чорне море	UA_R_12_S_1_Si	10,2	Річка	UA_M5.7_03_37	-	-	-	-	-
річки Криму	Самарчік	Чорне море	-	38	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_38	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Самарчік	UA_R_12_S_1_Si	16,4	Річка	UA_M5.7_03_39	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	Самарчік	UA_R_12_S_1_Si	12,3	Річка	UA_M5.7_03_40	-	-	-	-	-
річки Криму	Без назви	Самарчік	-	22,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_41	-	-	3	3	-
річки Криму	Чатарлик	Чорне море	-	11,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_42	-	-	3	3	-
річки Криму	Чатарлик	Чорне море	-	33,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_03_43	-	-	3	3	-

річки Криму	Чатарлик	Чорне море	-	52,7	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 44	-	-	3	3	-
річки Криму	Воронцівка	Чатарлик	-	5,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 45	-	-	3	3	-
річки Криму	Воронцівка	Чатарлик	-	19,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 46	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Воронцівка	-	8,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 47	-	-	3	3	-
річки Криму	Без назви	Воронцівка	-	12,2	ІЗМПВ	UA_M5.7_03 48	-	-	3	3	-
річки Криму	Північно-Кримський канал	Каховське водосховище	-	146,4	ШМПВ	UA_M5.7_03 49	-	-	-	-	-
річки Криму	Роздольненський канал	Північно-Кримський канал	-	34	ШМПВ	UA_M5.7_03 50	-	-	-	-	-
річки Криму	Східно-Роздольненська гілка	Роздольненський канал	-	19,3	ШМПВ	UA_M5.7_03 51	-	-	-	-	-
річки Криму	З'єднувальний канал	Роздольненський канал	-	41,5	ШМПВ	UA_M5.7_03 52	-	-	-	-	-
річки Криму	Чорноморський канал	З'єднувальний канал	-	44,5	ШМПВ	UA_M5.7_03 53	-	-	-	-	-
річки Криму	Рч-2	З'єднувальний канал	-	52	ШМПВ	UA_M5.7_03 54	-	-	-	-	-
річки Криму	Сакський канал	З'єднувальний канал	-	57	ШМПВ	UA_M5.7_03 55	-	-	-	-	-
річки Криму	Роздольненська гілка	Роздольненський канал	-	11,8	ШМПВ	UA_M5.7_03 57	-	-	-	-	-
річки Криму	Західно-Роздольненська гілка	Роздольненський канал	-	33	ШМПВ	UA_M5.7_03 58	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Куди впадає МПВ	Тип МПВ	Довжина, км	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	І дроморфологі	Ризик не досягнення екологічних цілей	
										-	-
річки Криму	Азовський канал	Північно-Кримський канал	-	43,3	ШМПВ	UA_M5.7_0359	-	-	-	-	-
річки Криму	Червоногвардійська гілка к	З'єднувальний канал	-	78,9	ШМПВ	UA_M5.7_0360	-	-	-	-	-

Річковий басейн	Назва МПВ	Тип МПВ	Площа, км ²	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Гідроморфологія	Ризик недосягнення екологічних цілей	
									добрий екологічний стан	добрий хімічний
річки Криму	Сімферопільське водосховище	-	2,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_0015	-	-	3	3	-
річки Криму	Балановське водосховище	-	0,4	ІЗМПВ	UA_M5.7_0033	-	-	3	3	-
річки Криму	Білогірське водосховище	-	1,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_0058	-	-	3	3	-
річки Криму	Тайгінське водосховище	-	1,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_0068	-	-	3	3	-
річки Криму	Феодосійське водосховище	-	2,0	ІЗМПВ	UA_M5.7_0119	-	-	3	3	-
річки Криму	оз. Парпач-коль	UA_L_12_S_1_SH_Si	0,7	озеро	UA_M5.7_0121	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Актаське	UA_L_12_L_1_SH_Si	24,0	озеро	UA_M5.7_0133	-	-	-	-	-
річки Криму	Астанінське водосховище	-	11,9	ІЗМПВ	UA_M5.7_0136	-	-	3	3	-
річки Криму	Юзмак водосховище	-	1,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_0138	-	-	3	3	-
річки Криму	Зеленоярське водосховище	-	0,3	ІЗМПВ	UA_M5.7_0142	-	-	3	3	-
річки Криму	Чорноріченське водосховище	-	6,0	ІЗМПВ	UA_M5.7_0233	-	-	3	3	-
річки Криму	Загірське водосховище	-	1,5	ІЗМПВ	UA_M5.7_0263	-	-	3	3	-

річки Криму	Партизанське водосховище	-	1,8	ІЗМПВ	UA_M5.7_028 5	-	-	3	3	-
річки Криму	Межегірне водосховище	-	3,5	ШМПВ	UA_M5.7_035 6	-	-	-	-	-
річки Криму	Самарлі водосховище	-	1,4	ШМПВ	UA_M5.7_036 1	-	-	-	-	-
річки Криму	Керченське водосховище	-	2,0	ШМПВ	UA_M5.7_036 2	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Янгул (оз. Чурюмське)	UA_L_12_M_1_SH_ Si	2,8	озеро	UA_M5.7_036 3	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Кругле (оз. Адаман)	UA_L_12_M_1_SH_ Si	2,6	озеро	UA_M5.7_036 4	-	-	-	-	-
річки Криму	Рибогосподарський наливний ставок	-	3,2	ШМПВ	UA_M5.7_036 5	-	-	-	-	-
річки Криму	Рибогосподарський наливний ставок	-	3,0	ШМПВ	UA_M5.7_036 6	-	-	-	-	-
річки Криму	Рибогосподарський наливний ставок	-	1,7	ШМПВ	UA_M5.7_036 7	-	-	-	-	-
річки Криму	Рибогосподарський наливний ставок	-	1,1	ШМПВ	UA_M5.7_036 8	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Чокрацьке	UA_L_12_M_1_SH_ Si	8,5	озеро	UA_M5.7_036 9	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Марфовське	UA_L_12_M_1_SH_ Si	2,4	озеро	UA_M5.7_037 0	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Без назви (біля с. Борисів)	UA_L_12_S_1_SH_ Si	0,8	озеро	UA_M5.7_037 1	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Кірояшське	UA_L_12_S_1_SH_ Si	0,6	озеро	UA_M5.7_037 2	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Кояшське	UA_L_12_M_1_SH_ Si	5,3	озеро	UA_M5.7_037 3	-	-	-	-	-

річки Криму	оз. Качик	UA_L_12_M_1_SH_Si	4,4	озеро	UA_M5.7_037_4	-	-	-	-	-
річки Криму	Фронтове водосховище	-	5,6	ШМПВ	UA_M5.7_037_5	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Камишинський Луг	UA_L_12_M_1_SH_Si	4,3	озеро	UA_M5.7_037_6	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Ачі	UA_L_12_M_1_SH_Si	2,4	озеро	UA_M5.7_037_7	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Аджіголь (оз. Ащіголь)	UA_L_12_S_1_SH_Si	0,6	озеро	UA_M5.7_037_8	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Солоне	UA_L_12_M_1_SH_Si	1,6	озеро	UA_M5.7_037_9	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Аджібайчицьке	UA_L_12_S_1_SH_Si	0,8	озеро	UA_M5.7_038_0	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Ойбурське	UA_L_12_M_1_SH_Si	4,8	озеро	UA_M5.7_038_1	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Лиман	UA_L_12_M_1_SH_Si	1,5	озеро	UA_M5.7_038_2	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Панське	UA_L_12_M_1_SH_Ca	5,5	озеро	UA_M5.7_038_3	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Ярилгач	UA_L_12_M_1_SH_Ca	1,8	озеро	UA_M5.7_038_4	-	-	-	-	-
річки Криму	Наливний ставок	-	0,5	ШМПВ	UA_M5.7_038_5	-	-	-	-	-
річки Криму	Наливний ставок	-	1,1	ШМПВ	UA_M5.7_038_6	-	-	-	-	-
річки Криму	Наливний ставок	-	5,3	ШМПВ	UA_M5.7_038_7	-	-	-	-	-
річки Криму	Наливний ставок	-	4,2	ШМПВ	UA_M5.7_038_8	-	-	-	-	-
річки Криму	Наливний ставок	-	1,0	ШМПВ	UA_M5.7_038_9	-	-	-	-	-

річки Криму	Наливний ставок	-	0,6	ШМПВ	UA_M5.7_039 0	-	-	-	-	-
-------------	-----------------	---	-----	------	------------------	---	---	---	---	---

Річковий басейн	Назва МПВ	Тип МПВ	Площа, км ²	Категорія МПВ	Код МПВ	Точкові джерела	Дифузні джерела	Гідроморфологія	Ризик недосягнення екологічних цілей	
									добрий екологічний стан	добрий
річки Криму	оз. Узунларське	UA_TW_M5_H_C	21,4	перехідні води	UA_M5.7_039_1	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Багайли	UA_TW_M5_H_C	1,0	перехідні води	UA_M5.7_039_2	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Кизил-Яр	UA_TW_M5_H_C	8,5	перехідні води	UA_M5.7_039_3	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Сакське	UA_TW_M5_H_C	9,7	перехідні води	UA_M5.7_039_4	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Сасик	UA_TW_M5_H_C	79,3	перехідні води	UA_M5.7_039_5	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Донузлав	UA_TW_M5_H_O	50,6	перехідні води	UA_M5.7_039_6	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Джарилгач	UA_TW_M5_H_C	8,5	перехідні води	UA_M5.7_039_7	-	-	-	-	-
річки Криму	оз. Бакальське	UA_TW_M5_H_C	6,9	перехідні води	UA_M5.7_039_8	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_SH_D_SS	88,2	прибережні води	UA_M5.7_041_8	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_SH_I_S	187,9	прибережні води	UA_M5.7_041_4	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M6_M_SH_S_CS	109,3	прибережні води	UA_M5.7_041_2	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_SH_I_SS	138,2	прибережні води	UA_M5.7_042_3	-	-	-	-	-

річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_EX_I_SS	599,1	прибережні води	UA_M5.7_0421	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_EX_I_S	204,9	прибережні води	UA_M5.7_0420	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_SH_I_SS	163,7	прибережні води	UA_M5.7_0416	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_EX_D_CS	559,2	прибережні води	UA_M5.7_0415	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M6_M_EX_S_CS	166,7	прибережні води	UA_M5.7_0411	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_EX_S_SS	316,2	прибережні води	UA_M5.7_0413	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_EX_I_SS	401,0	прибережні води	UA_M5.7_0422	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_SH_D_CS	613,4	прибережні води	UA_M5.7_0417	-	-	-	-	-
річки Криму	прибережні води Криму	UA_CW_M5_M_SH_D_CS	110,5	прибережні води	UA_M5.7_0419	-	-	-	-	-

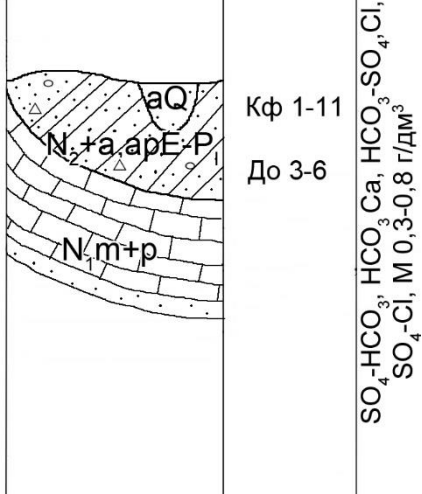
Додаток 2. Характеристика визначених МПЗВ

Таблиця 1 – Характеристика МПЗВ у алювіальних неоплейстоцен-голоценових відкладах

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код МПЗВ	UAM5700Q100	<p>Літолого-гідрогеологічна колонка</p> <p>аР-Н</p> <p>Т, J, K, P, N</p> <p>Кф від 0,01-60 до 3,3-123,3</p> <p>Від 5-11,8 до 30-40</p> <p>HCO_3, $\text{HCO}_3\text{-Cl Ca}$, Na-Ca M 0,4-0,9 г/дм³, міцями 0,8-4,4 г/дм³</p>
Назва МПЗВ	МПЗВ у алювіальних неоплейстоцен-голоценових відкладах	
Площа групи МПЗВ	1080,0	
Геологічний індекс	аР-Н	
Літологія водовмісних порід	гальково-гравійно-щебенистий матеріал із супіщаним або суглинистим наповнювачем; суглинисто-піщані відклади	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Безнапірний	
Породи, які перекривають	-	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./середня, м	Від 5-11,8 до 30-40 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, к мін.-макс./середній, м/добу	Від 0,01-60 до 3,3-123,3/19,39-25,13	
Водопровідність, км, мін.-макс./середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./середній, м	Від 0,5-2,4 до 9,4-13,5 Н.в.	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація 0,4-0,9 г/дм ³ , HCO_3 , $\text{HCO}_3\text{-Cl Ca}$, Na-Ca На окремих ділянках мінералізація 0,8-4,4 г/дм ³	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів,, поверхневих вод, перетік із горизонтів, що залягають нижче	
Зв'язок із	Безпосередньо зв'язаний	

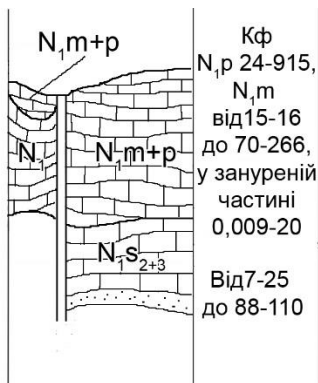
поверхневими водами		
Тенденція РПВ	Стабільний	
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПЗВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПЗВ	Добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	386-653	

Таблиця 2 – Характеристика МПЗВ у пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоцен-нижньонеоплейстоценових відкладах

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код МПЗВ	UAM570NQ100	 <p>Кф 1-11 До 3-6</p> <p>SO₄-HCO₃, HCO₃ Ca, HCO₃-SO₄, Cl, SO₄-Cl, M 0,3-0,8 г/дм³</p>
Назва МПЗВ	МПЗВ у пліоценових та алювіальних, алювіально-пролювіальних еоплейстоцен-нижньонеоплейстоценових відкладах	
Площа групи МПЗВ	530,7	
Геологічний індекс	N ₂ +a,apE-P ₁	
Літологія водовмісних порід	гравійно-галькові утворення з суглинистим наповнювачем, супіски і суглинки	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Безнапірний	
Породи, які перекривають	-	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./середня, м	До 3-6 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, к мін.-макс./середній, м/добу	1,0-11,0 Н.в.	
Водопровідність, км, мін.-макс./середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./середній, м	від 1,4-9,1м до 18 Н.в.	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація,	Мінералізація 0,3-0,8 г/дм ³ , SO ₄ -HCO ₃ , HCO ₃ Ca,	

головні аніони, катіони)	НСО ₃ -SO ₄ Cl, SO ₄ -Cl	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів,, поверхневих вод, перетік із горизонтів, що залягають нижчезрошення	
Зв'язок із поверхневими водами	Так	
Тенденція РПВ	Стабільний	
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПЗВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПЗВ	добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	386-512	

Таблиця 3 – Характеристика МПЗВ у меотичних і понтичних відкладах

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка					
Код групи МПЗВ	UAM5700N100	 <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: top;"> <tr> <td>Кф</td> <td rowspan="2">N_{1p} 24-915, N_{1m} від 15-16 до 70-266, у зануреній частині 0,009-20</td> <td rowspan="2">М 1-3 г/дм³</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Від 7-25 до 88-110</td> </tr> </table>	Кф	N _{1p} 24-915, N _{1m} від 15-16 до 70-266, у зануреній частині 0,009-20	М 1-3 г/дм ³		Від 7-25 до 88-110
Кф	N _{1p} 24-915, N _{1m} від 15-16 до 70-266, у зануреній частині 0,009-20		М 1-3 г/дм ³				
				Від 7-25 до 88-110			
Назва групи МПЗВ	МПЗВ у меотичних і понтичних відкладах						
Площа групи МПЗВ	5179,0						
Геологічний індекс	(N _{1m+p})						
Літологія водовмісних порід	вапняки-черепашники, пористі, закарстовані, рідше оолітові, із прошарками мергелю, кварцові і черепашкові піски, пісковики з прошарками глин						
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Переважно напірний						
Породи, які перекривають	водотривкі верхньопонтичні мергелі, піски і глини верхнього і середнього пліоцену, у межах піднять - четвертинні суглинки						
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./ середня, м	від 7-25 до 88-110/ 20-57						
Коефіцієнт фільтрації, k мін.-макс./ середній, м/добу	понтичні вапняки 24 -915, меотичні - від 15-16 рідше, до 70-266. У зануреній частині 0,009-20						
Водопровідність, km, мін.-макс./ середня, м ² /добу	Н.в.						
Рівень ПВ, мін.-макс./ середній, м	Від 4-20 до 200-244/ Н.в.						
Напір, м	0-190						
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	0,2-0,7						
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так						
К-сть каптованих джерел	Н.в.						
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.						
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація 1-3 г/дм ³ , HCO ³ , HCO ₃ -So ₄ Ca-Mg						
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів,						

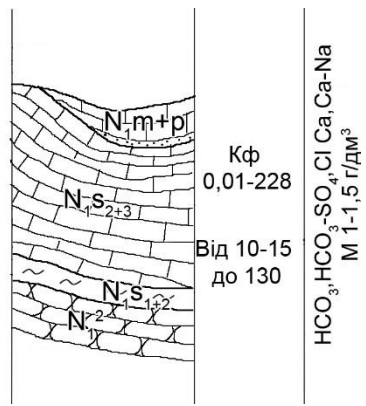
Зв'язок із поверхневими водами	-	
Тенденція РПВ	Стабільний	
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання і зрошення	
Хімічний статус групи МПЗВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПЗВ	Добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	386-512	

Таблиця 4 – Характеристика МПЗВ у середньо-верхньосарматських, меотичних та понтичних відкладах

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код групи МПЗВ	UAM5700N200	<p>Кф N_{1p} 5-915, N_{1s₂₊₃} 3-8 До 112-173 HCO₃, HCO₃-SO₄, Cl-HCO₃ М до 1 г/дм³, подекуди до 4 г/дм³</p>
Назва групи МПЗВ	МПЗВ у середньо-верхньосарматських, меотичних та понтичних відкладах	
Площа групи МПЗВ	3171,0	
Геологічний індекс	(N ₁ S ₂₊₃ +m+p)	
Літологія водовмісних порід	тріщинуваті, пористі, кавернозні вапняки, в нижній частині розрізу - піски та пісковики	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Напірний, в місцях виходу на земну поверхню і неглибокого залягання - безнапірний	
Породи, які перекривають	глини кімерійського регіоярусу, на окремих ділянках – піщані пліоценові відклади	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./середня, м	До 112-173 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, к мін.-макс./середній, м/добу	вапняки понтичного регіоярусу 5-915, сарматського – 3-8	
Водопровідність, км, мін.-макс./середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./середній, м	18-25 Н.в.	
Напір, м	До 68-86	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Переважає мінералізація до 1 г/дм ³ , подекуди до 4 г/дм ³ HCO ₃ , HCO ₃ -SO ₄ , Cl-HCO ₃ , в зануреній частині - Cl Na, мінералізація до 17-22 г/дм ³	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів, перетік із горизонтів, що залягають	

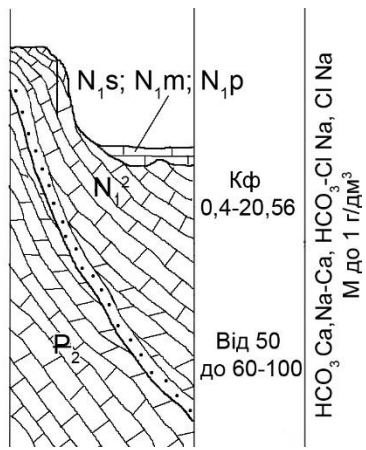
	вище, води зрошення	
Зв'язок із поверхневими водами	-	
Тенденція РПВ	Стабільний	
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПЗВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПЗВ	Добрий	
Достовірність інформації	Високий	
Річні опади, мм	386-512	

Таблиця 5 – Характеристика МПЗВ у середньо-верхньосарматських відкл

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код групи МПЗВ	UAM5700N300	
Назва групи МПЗВ	МПЗВ у середньо-верхньосарматських відкладах	
Площа групи МПЗВ	8197,0	
Геологічний індекс	(N ₁ S ₂₊₃)	
Літологія водовмісних порід	Вапняки з прошарками пісків, пісковиків, глин та конгломератів	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Напірний, в місцях виходу на земну поверхню і неглибокого залягання - безнапірний	
Породи, які перекривають	глини і мергелі меотису	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./ середня, м	Від 10-15 до 130 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, к мін.-макс./ середній, м/добу	0,01-228	
Водопровідність, кт, мін.-макс./ середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./ середній, м	3-150	
Напір, м	Н.в.	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація 1,0-1,5 г/дм ³ , HCO ₃ , HCO ₃ -SO ₄ , Cl Ca, Ca-Na. В прибережних частинах - Cl Na, мінералізація до 10-46,8 г/дм ³	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів, перетік із горизонтів, що залягають вище	
Зв'язок із поверхневими водами	-	
Тенденція РПВ	Стабільний	

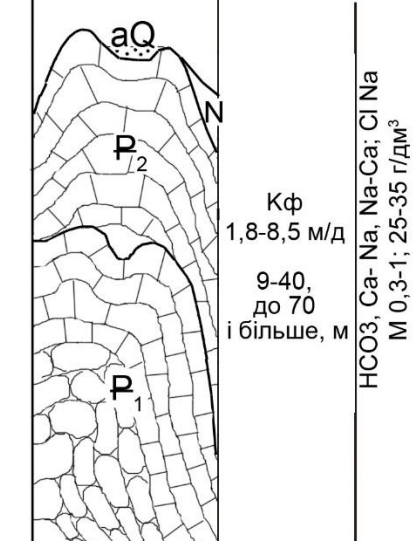
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПзВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПзВ	Добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	386-512	

Таблиця 6 – Характеристика МПЗВ у середньоміоценових відкладах

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код групи МПЗВ	UAM5700N400	 <p>Літолого-гідрогеологічна колонка</p> <p>Н₁s; N₁m; N₁p</p> <p>Кф 0,4-20,56</p> <p>Від 50 до 60-100</p> <p>HCO₃, Ca, Na-Ca, HCO₃, Cl Na, Cl Na М до 1 г/дм³</p>
Назва групи МПЗВ	Група МПЗВ у середньоміоценових відкладах	
Площа групи МПЗВ	3277,0	
Геологічний індекс	N ₁ ²	
Літологія водовмісних порід	вапняки, піски, пісковики	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Напірний, в місцях виходу на земну поверхню і неглибокого залягання - безнапірний	
Породи, які перекривають	глини нижнього та середнього сармату	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./ середня, м	Від 50 до 60-100 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, k мін.-макс./ середній, м/добу	0,4-20,56	
Водопровідність, km, мін.-макс./ середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./ середній, м	0,6-29 (передгір'я)	
Напір, м	75-554,5	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація не перевищує 1 г/дм ³ , HCO ₃ , Ca, Na-Ca, HCO ₃ .Cl Na, Cl Na У зануреній частині мінералізація до 3 г/дм ³ і більше	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів, перетік із горизонтів, що залягають вище	
Зв'язок із поверхневими водами	-	
Тенденція РПВ	Стабільний	

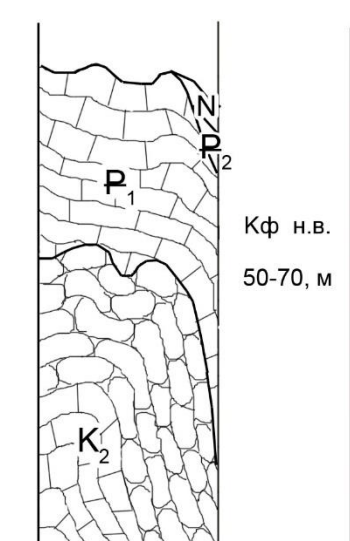
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПзВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПзВ	Добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	386-512	

Таблиця 7 – Характеристика МПЗВ у відкладах еоцену

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код групи МПЗВ	UAM570PG100	
Назва групи МПЗВ	МПЗВ у відкладах еоцену	
Площа групи МПЗВ	350,15	
Геологічний індекс	(P ₂)	
Літологія водовмісних порід	нумулітові вапняки, що фаціально заміщаються на мергелі і вапняковисті пісковики в північній частині	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Напірний, в місцях виходу на земну поверхню і неглибокого залягання - безнапірний	
Породи, які перекривають	Мергелі верхнього еоцену	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./ середня, м	Від 9 до 40, збільшується на північ до 70 і більше метрів	
Коефіцієнт фільтрації, к мін.-макс./ середній, м/добу	1,8-8,5	
Водопровідність, км, мін.-макс./ середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./ середній, м	24-33 в області живлення	
Напір, м	До 122 і більше	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація 0,3-1 г/дм ³ , НСО ₃ , Са- Na, Na-Са У занурених частинах мінералізація до 25-35 г/дм ³ Cl Na	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів,, поверхневих вод, перетік із горизонтів, що залягають нижче	
Зв'язок із	Розвантаження в	

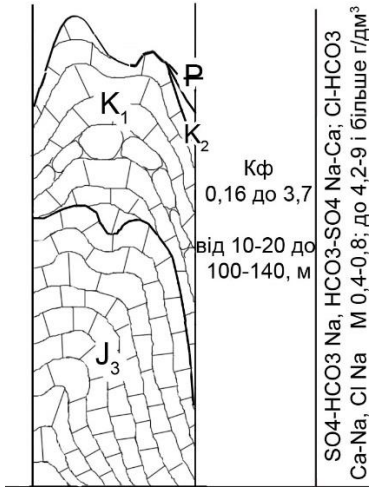
поверхневими водами	ерозійну мережу	
Тенденція РПВ	Стабільний	
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПзВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПзВ	Добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	412-512	

Таблиця 8 – Характеристика МПЗВ у відкладах палеоцену

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код групи МПЗВ		
Назва групи МПЗВ	МПЗВ у відкладах палеоцену	
Площа групи МПЗВ	125,1	
Геологічний індекс	Р ₁	
Літологія водовмісних порід	Вапняки	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Напірний, в місцях виходу на земну поверхню і неглибокого залягання - безнапірний	
Породи, які перекривають	Глинисті породи еоцену	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./ середня, м	50-70 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, k мін.-макс./ середній, м/добу	Н.в.	
Водопровідність, km, мін.-макс./ середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./ середній, м	24-33 в місцях областей живлення Н.в.	
Напір, м	Н.в.	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація 0,3-1 г/дм ³ , НСО ₃ , Са, Na-Ca, Mg У занурених ділянках мінералізація збільшується, Cl Na	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів,, поверхневих вод, перетік із горизонтів, що залягають нижче	
Зв'язок із поверхневими водами	Розвантаження в ерозійну мережу	
Тенденція РПВ	Стабільний	

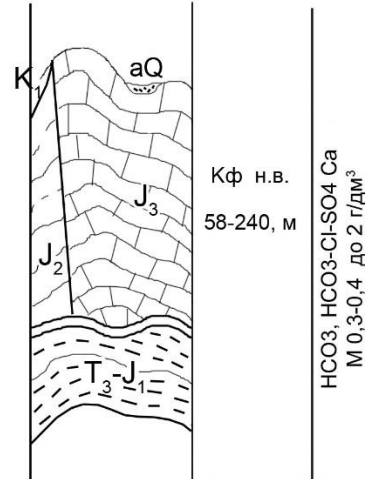
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПЗВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПЗВ	Добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	412-512	

Таблиця 9 – Характеристика МПЗВ нижньокрейдових відкладах

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код групи МПЗВ	UAM5700K100	
Назва групи МПЗВ	МПЗВ у нижньокрейдових відкладах	
Площа групи МПЗВ	922,3	
Геологічний індекс	K ₁	
Літологія водовмісних порід	вапняки, пісковики, конгломерати і гравеліти, що локально розділяються глинистими породами	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Напірний, в місцях виходу на земну поверхню і неглибокого залягання - безнапірний	
Породи, які перекривають	Глинисті породи, вапняки палеогену	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./ середня, м	Від 10-20 до 100-140 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, к мін.-макс./ середній, м/добу	0,156 до 3,76	
Водопровідність, кт, мін.-макс./ середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./ середній, м	Від 3-5 до 309,1 Н.в.	
Напір, м	61,65-310,0	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть каптованих джерел	Н.в.	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація 0,4-08 г/дм ³ , SO ₄ -HCO ₃ Na, HCO ₃ -SO ₄ Na-Ca У зануреній частині Cl-HCO ₃ Ca-Na, Cl Na, мінералізація до 4,2-9 г/дм ³ і більше	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів, поверхневих вод, перетік із верхньоярського водоносного горизонту	
Зв'язок із поверхневими водами	Розвантаження в ерозійну мережу	

Тенденція РПВ	Стабільний	
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПЗВ	Добрий	
Кількісний статус групи МПЗВ	Добрий	
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	412-653	

Таблиця 10 – Характеристика МПЗВ у відкладах верхньої юри

Параметри	Характеристика	Літолого-гідрогеологічна колонка
Код групи МПЗВ	UAM5700J100	
Назва групи МПЗВ	Група МПЗВ у відкладах юри	
Площа групи МПЗВ	1275,0	
Геологічний індекс	J ₃	
Літологія водовмісних порід	інтенсивно закарстовані тріщинуваті вапняки і рідше конгломерати і пісковики	
Тип водоносного горизонту: безнапірний або артезіанський	Переважно напірний	
Породи, які перекривають	-	
Потужність групи МПЗВ, мін.-макс./ середня, м	58-240 Н.в.	
Коефіцієнт фільтрації, к мін.-макс./ середній, м/добу	Н.в.	
Водопровідність, km, мін.-макс./ середня, м ² /добу	Н.в.	
Рівень ПВ, мін.-макс./ середній, м	Н.в.	
Напір, м	115-630	
Середньорічні коливання рівня ПВ, м	Н.в.	
Використання для водовідбору >10 м ³ /добу: так/ні	Так	
К-сть джерел	Понад 2 000	
К-сть експлуатаційних св.	Н.в.	
Хімічний склад (мінералізація, головні аніони, катіони)	Мінералізація 0,3-0,4 г/дм ³ , до 2 г/дм ³ HCO ₃ , HCO ₃ -Cl-SO ₄ Ca	
Основне джерело живлення	Інфільтрація атмосферних опадів,	
Зв'язок із поверхневими водами	Розвантаження в зоні тектонічних порушень і ерозійну мережу	
Тенденція РПВ	Стабільний	
Переважаюча діяльність людини	Експлуатація для водопостачання	
Хімічний статус групи МПЗВ	Добрий	
Кількісний статус	Добрий	

групи МПзВ		
Достовірність інформації	Висока	
Річні опади, мм	412-653	

Додаток 3. Перелік об'єктів Смарагдової мережі басейну річок Криму

№	Назва території	Код
1	Кримський природний заповідник	UA0000005
2	Природний заповідник "Мис Март'ян"	UA0000007
3	Карадазький природний заповідник	UA0000008
4	Опукський природний заповідник	UA0000009
5	Ялтинський гірсько-лісовий природний заповідник	UA0000021
6	Казантипський природний заповідник	UA0000022
7	Севастопольський заказник	UA0000126
8	Бахчисарайсько-Алуштинський заказник	UA0000127
9	Білогірський заказник	UA0000128
10	Караларський заказник	UA0000129
11	Національний природний парк "Чарівна гавань"	UA0000130
12	Заказник "Східний Сиваш"	UA0000131
13	Байдарський заказник та Мис Айя	UA0000132
14	Заповідна територія "Дельфіни Чорного моря"	UA0000148
15	Заповідна територія "Гора Біла"	UA0000152
16	Заповідна територія "Тепе-Оба"	UA0000155
17	Заповідна територія "Айю-Даг"	UA0000200
18	Заповідна територія "Ак-Монайський степ"	UA0000201
19	Заповідна територія "Меганом"	UA0000204
20	Заповідна територія "Ковильна"	UA0000352
21	Заповідна територія "Сари-Баш"	UA0000353
22	Заповідна територія "Славне"	UA0000354
23	Заповідна територія "Передгірські степи Криму"	UA0000373
24	Заповідна територія "Тарханкут"	UA0000376
25	Заповідна територія "Керченський півострів"	UA0000377
26	Сакський заказник	UA0000378
27	Донузлавський заказник	UA0000379
28	Заповідна територія "Кизил-Яр"	UA0000380
29	Заповідна територія "Керченська протока"	UA0000381
30	Морська акваторія біля Тарханкутського півострова та оз.Караджа	UA0000388
31	Заповідна територія - Озера Джарилгач, Ярилгач та Панське	UA0000390
32	Заповідна територія "Мис Ай-Тодор"	UA0000391
33	Заповідна територія "Ласпі і Сарич"	UA0000392
34	Заповідна територія "Айгульська ділянка та Істочне"	UA0000394
35	Заповідна територія "Мис Плака"	UA0000395
36	Заповідна територія - Гора Кош-Кая та скелі Лебедине Крило і Діва	UA0000397
37	Заповідна територія - Каркінітська затока та Бакальська коса	UA0000398
38	Заповідна територія - Сонячногірське і Малорічине	UA0000399
39	Заповідна територія "Кримське узбережжя Сиваша"	UA0000411
40	Заповідна територія Ескі-Кишлав і Буранчі-Ечі	UA0000431
41	Заказник "Гераклейський"	UA0000462
42	Заповідна територія "Канака"	UA0000603
43	Заповідна територія "Кучук-Ламбатський кам'яний хаос"	UA0000604

**ПЛАН УПРАВЛІННЯ РІЧКОВИМ
БАСЕЙНОМ РІЧОК
КРИМУ
2025-2030**

КАРТИ

Червень 2024 р.

